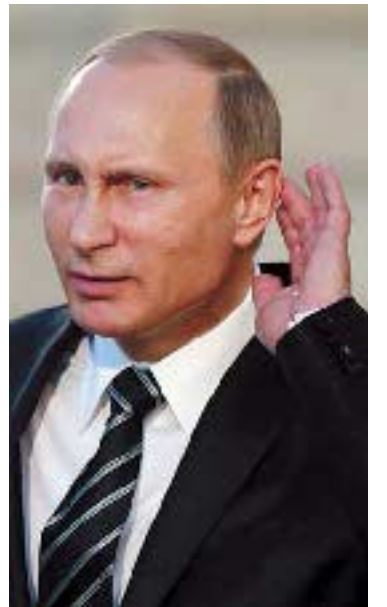

დონალდ ტრამპი: დიდი პატივია პუტინთან შეხვედრა... ვფიქრობ, ის საუკეთესო ადამიანია და საუკეთესო შეხვედრაც გვექონდა... მეც და დელეგაციის წევრებიც მადლობას ვუხდით ვლადიმირს!

დიდი შეთქმულება ტრამპის წინააღმდეგ, რომელიც საქართველოს პარლამენტის წინ მიმდინარე აქსიებითან პირდაპირ კავშირშია

- სენსაციური დასკვნა: სახელმწიფო გადატრიალება, რომელიც საქართველოში უნდა მომხდარიყო, დონალდ ტრამპის წინააღმდეგ დაგეგმილი დიდი შეთქმულების ნაწილია.
  - ტრამპმა, ჯერჯერობით, ვერ ჩამოაღწია საქართველომდე, მაგრამ საქართველო თვითონ უნდა მივიდეს მასთან და უნდა აუხსნას, სინამდვილეში რა ხდება ჩვენს ქვეყანაში.
- სხვა საშველი, სხვა გზა ხსნისა, უბრალოდ, არ არსებობს!**

სანამ საუბარს დაიწყო, მანამდე შეეთანხმეთ, რომ ისევე, როგორც არსებობს ორი რუსეთი, ასევე არსებობს ორი ამერიკა. დღევანდელ სიტუაციაში ერთი ამერიკა არის ტრამპის ამერიკა, მეორე კი ტრამპის და მის იდეებს დაპირისპირებული ამერიკა – მაკკეინის, სოროსის, ჰილარის კლინტონის, ბაიდენის ამერიკა, ანუ აშშ-ის დემოკრატიული პარტიის ამერიკა, რომელიც სამკვდრო-სასიცოცხლოდ არის დაპირისპირებული დონალდ ტრამპთან და მის იდეოლოგიასთან.

„ნაციონალური მოძრაობა“, რომელიც თავის დროზე ხელი-სუფლებებში სწორედ დემოკრატიული პარტიის უშუალო მხარდაჭერით და ამ პარტიის მთავარი ფინანსისტის სოროსის დაფინანსებით მოვიდა, დღემდე ინარჩუნებს მჭიდრო პარტნიორულ ურთიერთობებს დემოკრატიული პარტიასთან და მის ლიდერებთან.

ფაქტობრივად, „ნაციონალური მოძრაობა“ თავის განაყოფ პარტიებთან ერთად, თამამად შეიძლება ითქვას, რომ აშშ-ის დემოკრატიული პარტიის ერთგვარი რეგიონალური ფილიალია საქართველოში.

ასე იყო ეს მაშინაც, როცა ვარდების რევოლუციად მონაწილეული ფერადი გადატრიალების შედეგად სააკაშვილი სახელისუფლო ვერტიკალის სათავეში მოექცა, ასე იყო ეს იმ დროსაც, როცა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ ყველაფერი გააკეთა, აშშ-ის პრეზიდენტობის კანდიდატის მაკკეინის მხარდასაჭერად.

თქვენ გახსოვთ მაკკეინის ჩამოსვლა საქართველოში, გახსოვთ, როგორი გრანდიოზული

დახვედრა მოუწვევს მას ნაციონალურმა, გახსოვთ, ავტომანქანები სანომრე ნიშნით „მაკკეინი“, გახსოვთ სამთავრობო დონეზე გამართული პომპეზური ღონისძიებები მაკკეინის საპატივცემულოდ და ა. შ.

როგორც ამბობენ, ჯონ მაკკეინი იყო ის პიროვნება, რომელმაც უდიდესი როლი ითამაშა 2008 წლის აგვისტოს რუსეთ-საქართველოს ომის პროვოცირებაში. სწორედ ის აგულიანებდა და ის აქეზებდა ქართულ მხარეს და ავანტურისმისკენ მიდრეკილ მის

ლიდერს მიხეილ სააკაშვილს, ჩამოულიყო ამ ომში.

გათვლა ზუსტი იყო – რუსეთის წარმოჩენა, როგორც აგრესორის, როგორც მსოფლიო უსაფრთხოებისთვის საშიში ძალის, რომლის გასანეიტრალებლად ყველაზე პრაგმატული და სწორი იქნებოდა, ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი მაკკეინი გამხდარიყო – მაკკეინი – რუსთომოძულე, მაკკეინი – რუსეთის დაუძინებელი მტერი, რომლის მიმართ მაკკეინის პირადი ანგარიშები ჰქონდა – შურისძიება ვიეტნამის ჯურღმულე-

ში ოთხწლიანი ტყვეობისთვის.

მაკკეინის გაპრეზიდენტების გეგმა ჩაიშალა. თუმცა ამ გეგმის განხორციელების მცდელობას შეეწირა საქართველოს ტერიტორიის 20 პროცენტი, ქართველი ჯარისკაცების და მშვიდობიანი მოქალაქეების სიცოცხლე, განადგურებული და დანგრეული სამხედრო ინფრასტრუქტურა და სამხედრო ტექნიკა, რუსების მიერ ნადავლად წაღებული დიდძალი იარაღი.

რასაც აქ ვეყვებით, შეიძლება ვინმეს დაუჯერებელ, ფანტასმა-

გორიულ ამბად მოეჩვენოს, მაგრამ ფაქტი ფაქტად რჩება – 2008 წლის აგვისტოში ქართველი ჯარისკაცები, რომლებსაც ეგონათ, რომ საქართველოს დასაცავად იზოცებოდნენ, სინამდვილეში მაკკეინის გაპრეზიდენტების მცდელობა და იმ წარმოუდგენლად მზაკვრულ ავანტიურას ეწირებოდნენ, რომელსაც ქვეყნის მოლაღატე სააკაშვილი უყოყმანოდ დათანხმდა და საქართველო საზრბაზუნე ხორცად გაიმეტა.

მაკკეინის გაპრეზიდენტების გეგმა ჩაიშალა, მაგრამ სულ რაღაც ოთხ წელიწადში მას პრეზიდენტობის ახალი კანდიდატი ჰილარი კლინტონი ჩაენაცვლა.

ახლა კლინტონზე გადაიჭრეს ვენები ნაცებმა და ე.წ. დასავლური ორიენტაციის სხვა პარტიებმა – ერთად იკრიბებოდნენ, გამამახნვეველ წერილებს უგზავნიდნენ ქალბატონ ჰილარის, ღამეებს უთევდნენ, მაგრამ არაფერმა არ გაჭრა – ბევრისთვის მოულოდნელად არჩევნებში დონალდ ტრამპმა გაიმარჯვა, რომელმაც ნეოლიბერალურ ღირებულებებს და გლობალიზმს, როგორც იდეოლოგიას, ღიად გამოუცხადა ომი.

ქართველ პოლიტიკოსთა ერთი ნაწილი მას ამერიკულ ზვიად გამსახურდიასაც კი ებაზის, იმდენად ღრმად ეროვნულია ის პლატფორმა, რომელიც ტრამპმა თავისი პოლიტიკური გეგმების საფუძვლად და საფუძვლად გამოაცხადა.

ტრამპი სოროსს თავის ნომერ პირველ მტრად მიიჩნევს, ასეთივე დამოკიდებულება ჰქონდა მას ჯონ მაკკეინთან, რომელმაც ანდერძად დაიბარა, რომ მის დასაფლავებაზე

გუმინ გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა საქართველოს მიმართ სანქციებს ხელი არ მოაწერა.
„ქართველი ხალხის მიმართ პატივისცემის გამო ამას არ გავაკეთებ“, - განაცხადა პუტინმა.

დიდი შეთქმულება ტრამპის წინააღმდეგ...

133.

ტრამპი არ მიეშვათ. თუმცა ტრამპი არც აპირებდა იქ მისვლას, რადგან თვლიდა, რომ მაკკეინი ამერიკის ეროვნული ტემირი კი არაა, დამამცირებელი გეგვობაში ნამყოფი სუბიექტი იყო.

სამაგიეროდ, საქართველოში მაკეინის გარდაცვალება ლამის

რამდენად გულდასმით ახორციელებდნენ ეს ქვეყნები აშშ-ის იდეოლოგიურ შეკვეთას ლგბტ თემის მხარდაჭერისა და პროპაგანდის თვალსაზრისით.

დღეს დონალდ ტრამპმა ამერიკის პრეზიდენტი, ყველას გვახსოვს მისი განცხადება, ამერიკა ამიერიდან აღარ მოახვევს თავს თავის იდეოლოგიას მესამე ქვეყნებს.

ნელ-ნელა დაიკარგება საქართველო.

ტრამპის ადმინისტრაციას, რატომღაც, არ შეუშუშავებია ახალი ტიპის ალგორითმი, როგორ განაზოცავდეს თავისი ინტერესები ბაიდენის დემოკრატიული ქსელის გარეშე.

როგორც ზემოთაც ვთქვე, აშშ-ის დემოკრატიული პარტიის უკან დგას ჯორჯ სოროსი თავისი ფინანსებით, რაც მოიცავს მთელ ქართულ მედიას (რომელსაც აფინანსებს სწორედ აშშ-ის დემოკრატიის განვითარების ცენტრი), განათლების სისტემას, არასამთავრობოებს, ამ არასამთავრობოებებიდან მთავრობაში ჩანერგილ კადრებს, თვით აშშ-ის საელჩოს საქართველოში და ა. შ.

უფრო ნათლად გეტყვი: ტრამპი დაუპირისპირდა გლობალიზმს, მაგრამ აშშ კვლავ რჩება გლობალიზტების შტაბ-ბინად. ისინი დღემდე პირდაპირ უპირისპირდებიან ტრამპს სხვადასხვა მიმართულებით.

ისმის კითხვა: აშშ-დან ათასობით კილომეტრით დაშორებულ ისეთ პატარა, ჯერ კიდევ სუსტ, ნახევრად ოკუპირებულ სახელმწიფოს, როგორც საქართველოა, რა სერიოზული გავლენის მოხდენა შეუძლია აშშ-ის პრეზიდენტის წინააღმდეგ მიმართულ დაპირისპირებაში? ზედმეტად გაზვიადებული და გაბუქებული ხომ არ არის საქართველოს როლი ამ შესხვლმწიფოს, აშშ-ის, საგარეო თუ სამხნაო პოლიტიკაში?

თუ გავითვალისწინებთ იმ ამბავს, რომ სწორედ საქართველოა ის ქვეყანა, რომელსაც რუსეთთან, აშშ-ის მთავარ კონკურენტ სახელმწიფოსთან, თითქმის 26 წელია, იმ აქვს, საქართველოს ფაქტორი უაღრესად ხელსაყრელი და ეფექტურია რუსული პოლიტიკის დისკრედიტაციისთვის, საერთაშორისო დონეზე რუსეთის, როგორც არადემოკრატიული, ავტორიტარულ, აგრესორი სახელმწიფოს წარმოჩენისთვის.

ამ მიზნის შესანარჩუნებლად აუცილებელი პირობაა, არ დარეგულირდეს და მუდმივი კონფრონტაციის რეჟიმში იყოს რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობა, რისთვისაც საჭიროა, არ მოგვარდეს და დღის წესრიგიდან არ მოიხსნას ქართულ-აფხაზური, ქართულ-ოსური კონფლიქტები, როგორც მასაზრდოებელი წყარო რუსეთთან საქართველოს მუდმივი დაპირისპირებისა.

კარგად ინფორმირებული ადამიანების ინფორმაციით, 2003 წლის ვარდების რევოლუციის ნამდვილი მიზეზი და საბაბი არა გაყალბებული არჩევნები (როგორც ამბობდნენ, „ნაცმოდრობამ“, აგრეთვე ზურაბ ჟვანის ჯგუფმა თვითონ არივ-დარიუს სარჩვენო სიებით და თვითონვე გააყალბეს შედეგები, მერე კი თვითონვე „აღმოაჩინეს“

ჩვენების გაყალბება დასახელდა.

მკითხველთა ნაწილს, ალბათ, ახსოვს პარლამენტის შენობის წინ მომხდარი დრამატული სცენა, როცა ნაცემი და დასისხლიანებული დეპუტატი ჯვრდულ გოგიტიძე შევარდნაძეს ეუბნება: ხომ გაფრთხილებდით, ხომ გეუბნებოდით, ბატონო ედუარდ, ესენი აფხაზეთის დაბრუნებას არ დაუშვებენ-მეთქი.

აფხაზეთის ხსენება არჩევნების გაყალბების თემასთან, რის გამოც მოხდა ვარდების რევოლუცია, საერთოდ რა შუაში იყო, თუმცა, როგორც ჩანს, გოგიტიძემ იცოდა ამ რევოლუციის, უფრო ზუსტად, სახელმწიფო გადატრიალების ნამდვილი მიზეზები, რის გამოც შევარდნაძეს პოლიტიკური განაჩენი გამოუტანეს.

გოგიტიძე, როგორც ჩანს, ზუსტად ამ ცოდნას შეეწირა – ახალგაზრდა – ჯან-დონით საცხე ადა-

საყოველთაო-სახალხო ტრაგედიადა გამოაცხადეს მისმა მთავარმა ჭირისუფლებმა – „ნაცმოდრობამ“, სახელდასახელმწიფოებრივად სხვა ნაცემმა, ე.წ. დასავლური ორიენტაციის სხვა წერილ-წერილმა პარტიებმა, რითაც კიდევ ერთხელ ხაზგასმით გამოხატეს უპატივცემულობა ტრამპისადმი.

რაც არ უნდა პარადოქსულად უდურდეს ეს სიტყვები, ტრამპს საქართველოში ჯერ კიდევ არ ჩამოუდწვევია, სამაგიეროდ, ძველებური შემართებით აგრძელებენ მუშაობას ტრამპთან სამკვდრო-სასიცოცხლოდ დაპირისპირებული ძალების მიერ წლების წინათ დაფუძნებული და მათ მიერვე დაფინანსებული სტრუქტურები, რომლებიც თავიანთ ქართველ სატელიტებთან ერთად ფარულ ომს აწარმოებენ ტრამპისა და მის მიერ გატარებული პოლიტიკის წინააღმდეგ.

ამ თემასთან დაკავშირებით ძალიან საინტერესო და, ფაქტობრივად, ამომწურავი მოსაზრებები გამოთქვა ბატონმა სოსო მანჯავიძემ „საერთო გაზეთისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში:

„ივნისის თვის თითქმის ყოველი დღის განმსახვრელი იყო ერთი საკითხი – ე.წ. ლგბტ კვირეულის თემა. მოგვხსენებთ, რომ აშშ-ის დემოკრატიული პარტიის უკიდურესად რადიკალური ფლანგის – სოროსის მთავარი იდეოლოგიური მარკერი, დოგმა, რატომღაც არის ეს საკითხი. ობამას პრეზიდენტობისას, როცა ჰილარი კლინტონი აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი გახლდათ, ამ სახელმწიფოს მხარდაჭერა სხვა ქვეყნებისადმი გამოიხატებოდა სწორედ იმაში, თუ

არადა, საქართველოში სწორედ აშშ-ის საელჩო იყო, ვინც პირდაპირ ზეწოლას ახორციელებდა ჩვეთარებინათ ლგბტ კვირეული კავკასიის ცენტრში.

იმედი გვქონდა, ტრამპის მოხვლით შეწყდებოდა ამ უკუღმართობების დაფინანსება, მაგრამ ასე არ მოხდა, არ შეწყდა სოროსის ძირგამომთხრელი საქმიანობა, პირიქით, მოვიდა ფული, ხოლო ფულზე ისეთი ყნოსვა აქვთ ჩვენს პოლიტიკურ პარტიებს, ზვიგენსაც კი შეშურდება.

ამავე დროს, ამ ამბებთან დაკავშირებით, თბილისში ჩამოვიდა ბაიდენის ცენტრის ხელმძღვანელი მაიკლ კარპენტერი.

ჯო ბაიდენი, მოგვხსენებთ, ტრამპის შესაძლო მოწინააღმდეგეა მომავალ არჩევნებში.

მაიკლ კარპენტერმა პირდაპირ თქვა: რუსეთიდან ჩამოსული ტურისტები არიან ФСБ-ს თანაშემრომლები და არის საფრთხე, რომ

„საერთო გაზეთი“
 გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა“
 მის: თბილისი, ტაშკანტის ქ. 18;
 ტელ.: 593 44 04 01; 593 56 11 18.
 E-mail: saertogazeti@yahoo.com
 რეგისტ. №202375349; შპს (სტ) 070.23 (479.22) ს-158

გაზეთი ხალხმკვანალოვს თავისუფალი პრესის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიციამ არ ეთაფსებოდეს რედაქციის პრესს.
 ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი.
 გასაჩივრება შესაძლებელია გასალის გამოკვეთებითან ერთი პირის ვალდებულებით, შემოსული გასალის ავტორებს არ უბრუნდება.
 ინფორმაცია შპს „საგამომცემლო ცენტრი“ მისამართზე: თბილისი, აგლასიის 39
 © 2019 წელი უდონებელია საგამომცემლო ცენტრი.

რუსეთი ოკუპანტია, მამრამ თქვენი ხარით, თქვენი ფარისევლებო?..

რუსეთი ოკუპანტია! ჩვენი ტერიტორია ოკუპირებულია!

მაგრამ ეს ვერ ცვლის იმ რეალობას, რომ ჩვენს ქვეყანაში ბევრი გამყიდველი და ფარისეველია.

პარლამენტის წინ სპეციალურად დადგმულ ფიცარნაგზე გაურკვეველი ფანრის მუსიკოსებისა და ვითომ მომღერლების გვერდით ქალბატონმა თამარ ჭოსონელიძემაც იგალობა „ბასიანელებისთვის“ ზენაარ კაიფის მოსაგვრელად, სოფიო ნიჟარაძემაც, ნინო ქათამაძემაც, „სტეფოს“ (სტეფანე მღებრიშვილი) ცოლყოფილმა დარსმელიძემ და სხვებმაც, თვით ყოფილმა პირველმა ლედომ მაკა ჩინუამაც, მაგრამ ეს უკანასკნელი ცალკე აღნიშვნის ღირსია... და იმას ვამბობდი, ამ მოვალეობა ქალბატონებს 30 წელიწადს კარგა ხანია რომ

ფლოქვებით დატკეპნილ სცენაზე, იქნებ, თქვას ვინმემ...

თუ ამდენსაც ვერ ფიქრობთ, რას დგახართ ქვეყნის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოსთან, რას მოითხოვთ, თავდაც რომ არ იცით?!

როგორც ესერი კერესკი, ქალები მომხიბლველობის გამო „დუშკა კერესკის“ რომ ებაძნენ, ამბობდა: შეეშეთ მეძავეს (და კუჩერებს) ისინი ყველა მთავრობას ემსახურებიან — ამ მომღერლებმა და მოტაშფანდურე ხალხმა ყველა მთავრობისგან მიიღეს სიკეთე, ამ გამძლარმა ლოქოებმა, ამ უსამშობლო ნაძირლებმა, მუცლის მონებმა, საკუთარ სადგომს რომ ყიდნან და თან იკრიჭებიან ფიცარნაგიდან ცხონებული ბიძაჩემის — სიმონა ჭიკაძის ყურაცქვეტილი ვირივით...

ვირი ვერ მიხედვოდა, რა მოხდა

არსებებთან, ამფიტამინით გაბრუებულ მასასთან ერთად და რუსეთი ოკუპანტი აღარ იქნება?

რუსეთი ოკუპანტია! რუსეთი და სხვა ნებისმიერი ქვეყანა იქნება და გახდება ოკუპანტი, თუ ბრბო აჰყვება სამადამილი-გვარამია-მელია-ვაშაძეებს..

არავის არ სურს მუდმივად მომიტინგე და მუშტების მომღერებელი თუნდაც მეგობარი...

საიმედო არაა და თუნდაც იმიტომ!

ეს მეგობარი ვერ შვიდდება და იმიტომ!

ჭკუა არ აქვს და იმიტომ!

რა უნდა, ვერავის გააგებინა და იმიტომ!

და საერთოდ,

არც კი იცის, რა უნდა და იმიტომ!

რუსეთი ოკუპანტია!

ხოლო აქცია პარლამენტის წინ არაპოლიტიკურად განწყობილი ახალგაზრდების პროტესტია, და იქ პოლიტიკოსები არ წვევებენ არაფერსო.

თუ პოლიტიკური არ იყო, სად მიჰყავდა ეგზალტირებული ბრბო მელას, ხელი რომ ჰქონდა გაშვებული ლენინოვით პარლამენტის შენობისკენ, რატომ იხევდა „საროკას“ გიგილო უგულავა, თავდაჯერებული და კმაყოფილი სახით რატომ იდგა იქ გიგა ბოკერია...

ვის უმღერეთ თქვენ, „მომღერლებო“, გიგის, გიგას, გრიგოლს და მიშა შვეილდაძეს?

აბა, რუსი თქვენს სიმღერაზე საზღვარს არ გადასწევდა, რადგან

გადაცილებული არიან, ვინმემ მშვენივრად მოეხსენებოდეთ, რა მოხდა ჩვენს ქვეყანაში 30-35 წლის წინათ. სამ ათეულზე მეტი წელია, საქართველო თავის წიაღში ეძებს დამოუკიდებელი სახელმწიფოს ემბრიონს, რომელსაც კლავენ და ჩეხენ ამ 30 წლის განმავლობაში ერთი და იგივე სუბიექტები და ამ სუბიექტების იდეოლოგიური მამები და შვილები.

რუსეთი ოკუპანტია! დაიხ! ვიცით, რომ ოკუპანტია! ვიცით, რომ ამერიკა მეგობარია! ის ამერიკა, რომელზეც ამბობენ — რა შორსა ხარ, ღმერთო და რა ახლოა ამერიკა!

ვიცით, რომ «Умом Россию не понять!»

მაგრამ თქვენ როგორ ვერ ისწავლეთ ჭკუა, ვინც პარლამენტთან იმღერეთ, იცეკვებთ და იღვქსეთ.

თქვენ როგორ ვერ ხედებით, რომ ოკუპაციის წითელი ხაზი რუსთაველის გამზირზე არ გადის, როგორ ვერ გაიგებთ, რომ აფხაზეთი მოჭრილი ხელია და სამაჩაბლო მოგლეჯილი ხორცი ჩვენი ერთიანი სხეულიდან?!

რუსეთის დუმის დეპუტატის სერგეი გავრილოვის მაგივრად იმ დასაწავს სკამზე თურქეთის მეჯლისის წევრი რომ დამეჯდარიყო, ატეხავდით რიარსა? მოკლე მენსიერების მქონე ფარისევლებო და ოხრებო, გრიგოლ ხანძთელი და მისი ოფლით მორწყული ტაო-კლარჯეთი საქართველო არაა?!

თუ კახ-საქათალელი თვალებსატულა ქართველი უკვე აზერბაიჯანელია, ინგილო გოგობიჭები გაყიდულია თქვენი წინაპრებისგან და აღარ განადგვლებთ მათი ბედ-იღბალი... ამდენი არ გვიფიქრიაო, ემოციის ფონზე ავედით მიშა შვეილდაძის

20 ივნისის და რა ხდება 30 წელიწადია, ქვეყნის გამყიდველი წინაპრების სისხლში ჩამფურთხებული ნაცებისგან და ნაცებისმაგვარი გამყიდველი და მოღალატე, დაავადებული შტოსაგან, ქართველოს გენი რომ აღარ ურევიათ სისხლში, ისეთი ხალხისგან.

21-ე საუკუნეა და რაზე ლაპარაკობთ, ერთმა მან სვეცკამა მითხრა ამას წინათ.

21-ე კი არა, ორჯერ 21-ე რომ დადგეს, სამშობლო სამშობლო იქნება და დედა — დედა...

დედას არ ჰგავდა მაკა ჩინუა იმ სცენაზე იმ დღეს — ზურგჩანთამოდებული, ხელგებამთავარი, უცნაურ ხმაზე მოღრიალე ქალი დედა კი არა ჭინკაა და ჭინკას კიდევ მამული და სამშობლო არ აქვს, არც ოკუპაცია ადევლებს და არც მიწის ყივილი... ჭინკაა, ხალხო, ჭი-ნი-კა!

დაიხ, რუსეთი ოკუპანტია! და რა ვქნათ?

ვიმღეროთ და ვიროკოთ რუსთაველზე, ეროვნული მოძრაობა რომ აღორძინდა იმ ადგილას LGBTQ — გაურკვეველი სქესის ფიზიოლოგიურ

— რუსი ოკუპანტია! და სიმღერით არ წვევებს პოლიტიკურ პრობლემებს...

ამ უმიზნო, არადექლავტური სიმღერით იმათი გულები კვდება, ვისაც ეს მიწა უყვარს და ზოგიერთი ვაი-ქართველეთი შტერი ან გამყიდველი არაა...

რადგან იმათ, იმ გულმოკლე-

ლებს და ომებში მმა-შვილ-ქმარ-მოკლულებს, ცოტა შორი მეხსიერება აღმოაჩნდათ და ახსოვთ უფრო აღრინდელი უბედურებები, ახსოვთ 2008 წელი და ახსოვთ ნაცების მიერ რუსეთისთვის გადაცემული ქართული სტრატეგიული ობიექტების ნუსხაც —

1. ენგურპესი-რუსული კომპანია „რაოეს“;
2. ფინგალპესი — რუსული კომპანია „რაოეს“;
3. რიონპესი — რუსული კომპანია „ენერჯი ინვესტი“;
4. გუმათი 1 — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
5. გუმათი 2 — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
6. ლავანურპესი — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
7. შილაპესი — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
8. ვარციხე 1 — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
9. ვარციხე 2 — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
10. ვარციხე 3 — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
11. ვარციხე 4 — რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“;
12. ხრამი 1 — რუსული კომპანია „რაოეს“;
13. ხრამი 2 — რუსული კომპანია „რაოეს“;
14. ხრამი 3 — რუსული კომპანია „რაოეს“;

19. შავ ზღვაში ნავთობისა და გაზის მოპოვებელი ფირმა „ალექსი“ — რუსული კომპანია „გაზპრომის“ შვილობილი კომპანია;

20. გარდაბნის მე-9 ენერჯო ბლოკი — რუსული კომპანია „ინტერ რაო“;
21. გარდაბნის მე-10 ენერჯო ბლოკი — რუსული კომპანია „ინტერ რაო“;
22. მალალი ძაბვის გადამცემი 500 კილოვატისა და ხაზები — რუსული კომპანია „ინტერ რაო“;
23. „მადნეული“ — რუსული კომპანია „პრომიშლენ ინვესტი“;
24. „კვარციტი“ — რუსული კომპანია „პრომიშლენ ინვესტი“;
25. საბორენ გადამამუშავებელი ფოთი-დან და ბათუმიდან „რუსეთის რკინიგზა“;
26. კომპანია „ბილიანი“ — რუსული კომპანია;
27. „აზოტი“ — რუსული კომპანია „პრომიშლენ ინვესტი“;
28. „გაერთიანებული ქართული ბანკი“ — რუსული კომპანია „ვითობი“;
29. „ალკოილ ჯორჯია“ — რუსული კომპანია „ალკოილი“;
30. ზესტაფონის „ფერო“ — რუსული კომპანია „პრომიშლენ ინვესტი“;
31. ელმავალიტოშენი ქარხანა — რუსული კომპანია „დემპ კომპიუტერი“;
32. არამიანცის, თბილისის №1 საავადმყოფო — რუსული კომპანია „ბატუსი“;
33. თბილისის წყალი — რუსული კომპანია „ჯორჯიან ვოთერ ენდ პაუერი“.

ამიტომ არ მივიღენთ მაგ უნიჭო კაკაფონიაზე მართლა პატრიოტები... ბევრი წერს სოციალურ ქსელში — აღარ გვაქვს ნერვები იმის გამო, რაც ხდება პარლამენტთან.

ეს წერილიც ამ განცდით იწერება, რადგან გაცნობის, გრძობის და ემოციის გარეშე არც წერილი იქმნება, არც ქვეყანა შენდება, არც ინერგება, სხვათა შორის და ის პოლიტიკაც, ცივი გონებით განხორციელებული რომ გგონიათ, ისიც განწყობაზე და განცდაზე დაწვრილებით იბადება და ხორციელდება...

რუსეთი ოკუპანტია! მას ჩვენს ქვეყნის საზღვრები საკუთარი ინტერესების მიხედვით აქვს შემოღობილი, მაგრამ ფაქტი ასევე ის არის, რომ რუსთაველზე მდგომი მომიტინგეების უნამუსობას და დალატს საზღვარი არ აქვს. ყველაფერთან ერთად, აი, ეს არის კიდევ სამწუხარო ამბავი.

როდის ვინავლით პროპოზორების კაპრიოზებისგან გარჩევას?

დღეს კვირა და ხვალ, როგორც ამბობენ, ლგბტ მსვლელობა დაგეგმილი თბილისის ქუჩებში, როგორც „ღირსების მარში“ ...

„პატრიოტთა ალიანსის“ ერთ-ერთი ლიდერი, ქალბატონი ირმა ინაშვილი მიიჩნევს, რომ გავრილოვის ჩამოსვლა გიგა ბოკერიას, მიერ დაგეგმილი საექტაკლი იყო.

აქვე დავძენ, ეს ის გიგა ბოკერიაა, რომელსაც სხვა ცხოველქმედებებთან ერთად ეკლესიის დარბევა ბრალდება. ის აღიარებს, რომ არის აგნოსტიზმის მიმდევარი, მოძღვრებისა, რომელიც თანხედრანაა, როგორც ათეიზმთან, ასევე თეიზმთან, ანუ კიდევ არა აქვს გარკვეული ღმერთის არსებობა-არარსებობის ამბავი.

პარლამენტის წევრი „ნაციონალ-რაობიდან“ სალომე სამადაშვილი, რომელსაც სოციალურ ქსელებში ცხვირმოჭმულს ეძახიან, აცხადებს: შსს-მ მშვიდობიანი მიტინგი დაარბიას.

ზეც რუს დეპუტატს უკანალიც არ ჩამოაღებინეს ახლახან.

შორს წაგვიყვანს იმის გახსენება, ვინ იყვნენ ეს ე.წ. გადამტრიალებლები — მათგან ბევრი 90-იანი წლების სამოქალაქო ომის მონაწილე და მხარდამჭერი გახლდათ, რომლებმაც 2003 წელს სახელმწიფოს დანგრევის სცენა მეორედ გაითამაშეს...

ბნა ბაჩინილაძე: „ეს ხალხი რომ შეცვნილებოდა პარლამენტში, გაერდეთ კორდონი, შევარდნო-ლიევი და დაეკავებინათ პარლამენტი... იმ აგრესიული ჯგუფის გარდა, რომლებიც ჯოხებს და ქვევს ურტყამდნენ პოლიციელებს, რამდენი პოლიციელი გამოათრიეს იმ ჯგუფიდან და დააზიანეს, რამდენი მოხვდა საავადმყოფოში?..“

ეს იყო გადამტრიალების მცდელობა, მაგრამ ეს მარტივად არ დამთავრდებოდა.

30 წელიწადია, პოლიტიკაში ვარ და ჩემს თვალწინ ხდებოდა

მე მაქვს კონტაქტი სპეცდანიშნულების რაზმის ხელმძღვანელთან და მათ უარი განაცხადეს გახარაის დანაშაულებრივი ბრძანების შესრულებაზე.

მე ვფიქრობ, პოლიციელებსაც უნდა გაეფრთხილდეთ. არ უნდა მივყვნოთ დაზიანება არც ერთ შემთხვევაში“.

ბნა ბაჩინილაძე: „ნაციონალიზაცია, როგორც, როცა ხელი-სუფლებში მოვიდა, 2004 წელს ცხინვალში შევარდნენ — გახსოვთ, როგორ დაანოქეს ჩვენი ბიჭები. არეულობის მოწვევა უნდადოდათ იქ და დარეგულირებული სიტუაცია ცხინვალთან — სამარშრუტო მანქანები დადიოდა, ვაჭრობა მიმდინარეობდა, ნორმალურად სიტუაცია სპეციალურად არიეს, რომ შემდგომში კონფლიქტები გამოეწვიათ იქ.“

2007 წელს ზვიად გამსახურდიას მიერ გაუქმებული ავტონომიური ოლქი აღადგინეს. აღადგინეს საზღვრებში, რომლის გარშემო ახლა ბორდერიზაცია მიმდინარეობს.

2008 წელს რუსები შემოსული იყვნენ საქართველოში ტექნიკით, ცოცხალი ძალით, გრიგოლ ვაშაძე, რომელიც, იცით, ვინც არის და რა ბეგუნიდვი აქვს რუსეთთან დაკავშირებით, იყო საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე და პორდაპირ ეთერში განაცხადა: რუსები არ ერევიან სიტუაციაში. სააკაშვილიც იგივეს ამბობდა.

ეს არის ხალხი, რომლებმაც ომის პერიოდში თავისი ჯარისკაცები მიატოვეს ბრძოლის ველზე და მიცვალებულებიც იქ დატოვეს ისე, რომ უკან არც მოუხედავთ, ისე გამოიქცნენ იქიდან.

მინდა ვკითხო სამადაშვილს და კახიძეს (ოთარ კახიძე — ი.კ.) — მითხარით, თქვენი ორგანიზებული აქცია რომ იყო ეს, ადამიანებს თვალში რომ დაეფსოთ, თქვენ სად იყავით, სად გაიქცით, რატომ შეტოვეთ ეს ხალხი იქაურებას? ერთი დაზიანება რომელიმე მიიღო?

ეს ხალხი გამოდის და ვითომ ანტირუსული დროშებით დარბიან“.

ესენი, ალბათ, კიდევ დიდხანს ირბენენ და იმიტინგებენ, სანამ კანონი და სამართალი თავის ადგილს არ მიუჩენს, მაგრამ ხალხმა რა ქნას?!

დაიღალა ხალხი!

ირანდა პალანდამი
593 56 11 18

მოგენატრათ ვოვა? ნაიკუზაით, ვოვა!

საოცარი ამბები ხდება ჩვენი თვალწინ — რატომღაც ყველას პუტინი შეუყვარდა უცებ, მათ შორის იმათაც, ვინც ცოტა ხნის წინათ მისი მტერი და მთავარი მოწინააღმდეგე გვევლინა.

ზუსტად იმ დროს, როცა პარლამენტის წინ ნაცი ბიძიების და ნაცი ბიცოლების წაქეზებით პუტინს ნახუზე აგზავნიდნენ თინეიჯერი თიკა, თინეიჯერი ნიკა და ტრანსგენდერი ლიკა, „წინა ცხოვრებაში“ ჯამბუელი, დონალდ ტრამპი, ჩვენი ქვეყნის სტრატეგიული პარტნიორის აშშ-ის პრეზიდენტი, ვლადიმირ გულ-ში მაგრად, მაგრად იკრავდა და სიყვარულს ეფიცებოდა.

საუბარი კი იქნებოდა, მაგრამ ჩვენი სტრატეგიული პარტნიო-

მოგენატრათ ვოვა? წაიკუზეთ, მოვა!

ზუმრობა იქით იყოს და მართლაც უცნაური ამბები ხდება ამ პუტინთან დაკავშირებით — დონალდი პუტინის მეგობარია, რეჯეფი (ერდოღანი) პუტინის მეგობარია, ანგელა (მერკელი) პუტინის მეგობარია, ევროსაბჭო პუტინის მეგობარია, ევროკავშირი პუტინის მეგობარია, ფრანგები პუტინის მეგობრები არიან, იტალიელები პუტინის მეგობრები არიან, ჩინელები პუტინის მეგობრები არიან, სირიელები ირანელები პუტინის მეგობრები არიან. აბა, ჩვენ, უკაცრავად გამოთქმაზე და, ვისი ტრაკით ვაპირებთ პუტინის ნახუზე გაშვებას?

რის, ჩვენი ერთადერთი იმედის, აშშ-ის პრეზიდენტისგან რატომ არ იყო არავითარი რეაგირება — არც აღშფოთება, არც შესფოთება?

რანაირი მეგობრობა და პარტნიობაა ეს, როცა კაცს, რომელიც შენს მეგობარს და პარტნიორს შიშვლილ სულს ამოხლოპპას უპირებს, გულში იკრავ და საუკეთესო ადამიანს ეძახი?

ბავშვებო, გესმით, რა უთხრა მია დონალდმა მია ვოვას — საუკეთესო ადამიანი ხარ შენო, რაც იმას ნიშნავს, რომ მია ვოვა მია დონალდის მეგობარია, თქვენ კი მია დონალდის მშაკაცს ხუილოს ეძახით და პირში უნდა მოგცეთო, ემუქრებით.

ზომ იცით, ეწყინება ეს მია დონალდს და მეორეც: ცოტა უხერხული ზომ არ არის პუტინის ხსენებაზე ვერევე სექსუალური კონტაქტზე რომ გადადიხართ!

ერთი მშვილდაძეა მშვილდით მომართული, მაგრამ იმასაც ჭარბქონიანობა აწუხებს, სხვებს კი, ამ ახალგაზრდებს ომისკენ რომ მოუწოდებენ, 2008-ში ისეთი შიში აქვთ ნაჭკამი, მილიონები რომ შეუგლო, იმის გამო-სატანად ვერ გაბედვენ ომში შესვლას.

თინეიჯერი თიკა, თინეიჯერი ნიკა და ტრანსგენდერი ვიკა კი იომებენ, მაგრამ ისინი როგორ დაამარცხებენ კბილებამდე შეიარაღებულ პუტინის ჯარს?

— ერთადერთი გამოსავალი ის არის, რომ საქართველოს დაუყოვნებლივ მისცენ მაპი! — აცხადებს საქართველოს, უკაცრავად, საქართველოს კი არა, სააკაშვილის ძველი მეგობარი მეთიუ ბრაინა, მაგრამ მაპს ჩვენ ვინ მოგვაშავებს, როცა დონალდი პუტინის მეგობარია, მერკელი პუტინის მეგობარია, რეჯეფი პუტინის მეგობარია...

ბნა ბაჩინილაძე: პარლამენტარი, „მწვანეთა პარტიის“ ლიდერი: „ქალბატონ სამადაშვილს მინდა ვკითხო: რატომ იყო მის მიერ წინასწარ დაშვებული საშვები დილის 12 საათზე პარლამენტის არაწევრებს უკანა პარლამენტში შესვლასთან დაკავშირებით?“

გარკვეულმა ნაწილმა მანინც მოასწრო შესვლა და ყველას ახსოვს ის კადრები, რომ პარლამენტის სხდომათა დარბაზში სხედან ის ადამიანები, რომლებიც არ არიან პარლამენტის წევრები და ამ დროს გარედან მოაწვდა უამრავი ხალხი, რომლებსაც საშვები იყო დაშვებული.

მადლობა ღმერთს, რომ პოლიცია არ შეუშვა ისინი იქ.

აქ იკვეთება დანაშაულის სქემა. მათ აქვთ შიში, რომ, შეიძლება, ყველაფერი გაიშიფროს და დადგინდეს, რომ ეს იყო ჯგუფური, წინასწარ დაგეგმილი დანაშაული, რომელიც უბედურებაში უნდა გადაზრდილიყო“.

უბედურება ის იქნებოდა, კიდევ განმეორებულიყო 2003 წლის ე.წ. „ვარდების რევოლუციის“ სცენარი, რომელიც, როგორც მერე აღმოჩნდა, არავითარი თავისუფალი ნების ადამიანების პროტესტი არ იყო, არამედ ყოფილა, კარგად დაგეგმილი ავანტურა, როცა შეიარაღებულ გადამტრიალებელთა ყაჩაღური ჯგუფი შეიჭრა პარლამენტში და ფეხებით შედგა იმ სკამზე, რომელ-

საქართველო ისევ მიჯაჭვული აშორანის მდგომარეობაშია - ისევ მოფრინდა „რიზი“ და ნახევრად ამოქრობილი პალო კვლავ ბოლომდე ჩავარჩებით

20-21 ივნისის მოვლენამ ჩვენს გარშემო კიდევ ერთხელ ჩაატარა დიდი ლუსტრაცია. შემდგომმა დღეებმაც კარგად გვაჩვენა, თუ რა ავი ზრახვები ამოდრავებთ ანარქისტ „ნაციონალებს“ და როგორ აპირებენ მღვრე ფეხლში თევზის დაჭერას. რა შეცდომებს უშვებს ხელისუფლება და რა იქნება შემდეგ? ამ თემაზე „საერთო გაზეთს“ პოლიტიკოლოგი სოსო ცინცაძე ესაუბრება:

– ბატონო სოსო, ჯუმბერ პატიავილის დროიდან მოყოლებული, ყველა საპროტესტო თუ უპროტესტო აქცია ვნახე. ზოგი გულწრფელი იყო, ზოგიც მაიმუნური, მაგრამ ამნაირი ჩათლახური და აფერისტული, გულწრფელ აქციად რომ მონათლეს, არაფერი მინახავს. აბა, დაუკვირდით, დაიწყეს სხეებმა, გააგრძელეს სხეებმა, შემდეგ ხელში ჩაიგდეს ე.წ. პოლიტიკოსებმა – ვაშაძეებმა, ბოკერიებმა, უგულაძეებმა, მეღვინეებმა, ბოლოს კი, თუ არ შეშლებს, აგრძელებენ და მგონი ამთავრებენ გეგმა. ვისი ვიოლინო ვის როიალშია, ძალიან ძნელი გასარკვევია. აგერ, იქამდეც მივიდნენ, რომ კონცერტებს მართავენ.

– რა ეკონცერტებათ?

– მაკა ჩინუა მომღერალის რამდენიმე, იცოდით?

დიპლომატია არ არის. ქვეყნების შორის დიპლომატიური ურთიერთობა შეიძლება გაწყდეს ათასნაირი საბაბით – ყოფილა, დროისთვის შეუკრატეს მისი ურთიერთობა, ეროვნული გმირები ცუდად მოუხსენიებიათ, მაგრამ შენ რომ ოკუპანტს ეძახი და ამ დროს რომელიმე ორგანიზაციის კონფერენციას გვემეგ, რომელსაც არც დიდი გავლენა აქვს, არც დიდი ავტორიტეტი. მერე თავს იმართლებდნენ, საბერძნეთის ეგიდით უნდა ყოფილიყო, ან საბერძნეთის რა დიდი გავლენა აქვს, როცა სულ კრიზისებშია და ევროკავშირს შეპყრებებს ხელში? ყველაფერს დაგახებოთ თავი, ხომ იცო, ვისთან გაქვს საქმე? კონსტრუქციული ოპოზიცია, როგორც ასეთი, ზღაპარია, ეს შეიძლება მოხდეს ომის შემთხვევაში, დანარჩენ დროს ყველა ჩასაფრებულია. მით უმეტეს,

თავმჯდომარე. აი, გეკითხები, თუ პარტია ამხადებდა გადატრიალებას, მისი ლიდერი საქმის კურსში არ იყო?

– მე იქით გეკითხებით, რატომ არ დაიბარეს პროკურატურაში გრიგოლ ვაშაძე?

– იმიტომ, რომ ეს იყო არა დაგეგმილი შეთქმულება, არამედ დაბალი დონის ხულიგნობა. შეთქმულების მომხადებას სჭირდება ინტელიგენტი, ფული, რესურსი და კიდევ ათასი რამე. ეს იყო იმის შედეგი, პარლამენტის წინ ხან პრემიერ-მინისტრს რომ აგინებენ, ხან ივანიშვილს, ხან კიდევ მინისტრებს და პასუხს არავენ სცემს. ეს არ არის ცივილიზებული პოლიტიკა, სოლიდურობა არ ჩანს, სერიოზულობა არ ჩანს. გამაგებინე, ქუცნაშვილს ეს საქმე ვინ ანდო? დარწმუნებული ვარ, კობახიძემ ისე მოაწერა ხელი იმ კონფერენციის დღის წესრიგს, არც კი წაუკითხავს. თუცა ეს არ ამართლებს, ბოლო-ბოლო, ვიღაცას მაინც ხომ უნდა ჰკითხო, რა ხდება? აგერ, რუსული პრესა ატრელებულია, ქართველები ორი წლის განმავლობაში გვეხეივებოდნენ, კონფერენცია ჩვენთან ჩატარეთო, დაგვპატიჟებს, ჩავივით, ტრაკში პანური ამოგვარტყეს და გამოგვყარესო. ესემა ესენი ხვდება მაინც, რა გამოვიდა?

– რა გამოვიდა და ჩვენც კი პანური მივიდეთ. რუსებმა ერთი არ დაგვობმბეს, თორემ ისევ დაგვიყვანეს 2008 წლის მდგომარეობამდე.

– მიჯაჭვული ამირანის მსგავსად გამოვიდა, ჯაჭვს რომ ქაჩავს, ქაჩავს, ჩიტი მიფრინდება, დააჯდება, მუშტს მოუქნევს და ამ პალოს ისევ ჩაატრებს ბოლომდე. თითქოს ცოტა სიტუაცია დათბა, ჩვენგან პროდუქცია გადიოდა, ტურისტები შემოდინდნენ და პალო ისევ ჩავარჯტთ ბოლომდე, ყველაფერი ისევ დავიდან უნდა დავიწყოთ. კიდევ ერთი უბედურება ის არის,

– ვინ არის მაკა ჩინუა?

– ოოო... რა გჭირთ? ჩვენი პირველი ლედი რომ იყო, გიორგი მარგველაშვილის ცოლი.

– ვააა, არ ვიცოდი, მაპატიე.

– ამიხსენით, რასთან გვაქვს საქმე, რა ხდება ჩვენს თავს?

– საქმე გვაქვს ერთი მხრივ დილექტანტიზმთან, მეორე მხრივ – აბსოლუტურ უპასუხისმგებლობასთან და ამავე დროს, შედეგზე გაუთვლელ პოლიტიკასთან, თუ ამას პოლიტიკა ჰქვია.

– მოდი, დავაკონკრეტოთ, რას გულისხმობთ დილექტანტიზმში, უპასუხისმგებლობასა და გაუთვლელ პოლიტიკაში?

– დილექტანტიზმი იყო ის, რომ მართლმადიდებლური ღონისძიება თბილისში არ უნდა ჩატარებულიყო. ჩვენ წინა რამდენიმე ხელისუფლებაში გვეყავა ცუდი ხალხიც, აფერისტებიც, გოთვერნებიც, მაგრამ ამდენი დილექტანტი არასოდეს გვეყოლია. მე ორივე ხელით მხარს ვუჭერ რუსეთთან ურთიერთობის დაღვებას, არ შეიძლება, 140-მილიონიანი ქვეყანა შენი მეზობელი იყოს და მასთან სულ იყო გაბუტული. ეს პოლიტიკა არ არის, ეს

რომ არც "ნაციონალების" დროს და არც ამთ დროს არ მოხდა რუსეთის ბაზრის ჩანაცვლება, იყო და არის მხოლოდ ტრაბახი, გავალთ ვეროპის ქვეყნების ბაზარზე, ამას ვიზამთ, იმას ვიზამთო. გარდა ამისა, თუ შენ ნამდვილი პოლიტიკოსი ხარ, არაპოპულარული ნაბიჯებიც უნდა გადადგა. ჩერჩილი წერს თავის მემუარებში, ნამდვილი პატრიოტი და ნამდვილი პოლიტიკოსი ის არის, ვინც ხშირად არაპოპულარულ ნაბიჯებზე მიდისო. რა, დე გოლისთვის ადვილი იყო, როცა ალჟირიდან მილიონზე მეტი ფრანგი გამოიყვანა ადვილი იყო, ალჟირისთვის მიეცა დამოუკიდებლობა? ბიძინა ივანიშვილს მართლა უნდა რუსეთთან ურთიერთობის დარეგულირება, როგორც ყველა ჭკვიანი ადამიანი, ისიც ხედავდა, რომ საქართველო არანორმალურ გზას ადგა, მაგრამ პოლიტიკური თვალსაზრისით ეს ვერ მოახერხა. ის არ არის პოლიტიკოსი, არ უყვარს პოლიტიკა.

– ივანიშვილი თუ არ არის პოლიტიკოსი, სხვები ხომ არიან? მარტო ამ ერთმა ადამიანმა უნდა აკეთოს ყველაფერი?

– მაშინ შენ უნდა გქონდეს ისეთი ფილოსოფია, რომ გარშემო შემოიკრიბო ისეთი ადამიანები, რომლებსაც ენდობი და ამ ნდობას იმსახურებენ. ქართული პოლიტიკის ტრადიციული კიდევ ის არის, რომ გამსახურდი-ადან დაწვეული დღემდე ჩვენთან სასწორის ერთ მხარეს დევს პირადი ერთგულება, მეორე მხარეს – პროფესიონალიზმი. პირადი ერთგულება ყოველთვის სჯობის პროფე-

სიონალიზმს. ეს ე.წ. ერთგულება, როგორც ვხედავთ, უკვე გადაძალადილექტანტიზმმა, დღეს ბიძინას ერთგული თითქმის აღარავენ დარჩა.

– გეტანხმებით, ივანიშვილის გარშემო ბევრი მოლაპარაკე აღმოჩნდა.

– მე მაგათ პრაგმატიკოსებს ვეძახი, მაგათ გადაწყვიტეს, რომ მორჩა, "ოცნების" საქმე უკვე თავდაღმართში მიდის და თადარიგს იჭერენ. ეგენი მაინც ახალგაზრდები არიან, წინ იყურებიან და ეს გამოჩნდა მელიასთან დაკავშირებითაც, არც მწვადი დაწვეს, არც შამფური, თორემ თავისუფლად შეედლოთ, საერთოდ გაეგდოთ პარლამენტიდან. ახლა კი მოხდა უპრეცედენტო რამ, დეპუტატს აუკრძალეს ლაპარაკი. ასეთი კახური მსოფლიო ისტორიას არ ახსოვს. მელია ვითომ დასაჯეს, განცხადებების გაკეთება აუკრძალეს, მაშინ ამიხსენი, ერთი წელიწადი ხელფასი რაში უნდა ვაძლიოთ? "პარლამენტი" არის ფრანგული სიტყვა – "პარლე", რაც ნიშნავს ლაპარაკს. აი, ეს არის არაპროფესიონალიზმი. ესემა შენ გჯერა, რომ ეს ვინმე გავრილოვი უცებ წამოხტა და პარლამენტის თავმჯდომარის სავარძელში დაუკითხავედ ჩაღო ტრაკი?

– არა, გავრილოვი ამბობს, თვითონ მიმიწვიესო.

– ჰო, სადაც მითხრეს, იქ დავექვი. რაც შეეხება აქციებს, ეს ფაქტი გამოიყენეს საბაბად და აიყოლიეს ახალგაზრდებიც. სხვა-თა შორის, ახალგაზრდობაში დღეს ძალიან ძნელე მდგომარეობაა, ვინადან პერსპექტივას ვერ ხედავენ, მათი აყვლილება იოლია. წლებია, ლექციებს ვკითხულობ, არ სწავლობენ, რა აზრი აქვს, სამსახურს მაინც ვერ ვიშოვიოთ. არადა, ადრენალინი დაგროვილი აქვთ და ესემა ნახეს გამოშვების საშუალება.

– აი, უბედურებაც ვგ არის, რომ არ სწავლობენ და მერე სამსახურს ეძებენ. არადა, როგორც ვიცი, უსწავლელობა იწვევს გონებრივ ჩამორჩენილობას.

– რა თქმა უნდა, იწვევს ჩამორჩენილობას, მაგრამ ამას განსაზღვრავს უპერსპექტივობა და ბევრი გაუგებრობა. დღეს ბევრს ლაპარაკობენ, კობახიძეცამ დაგვლუპაო, ამ შემთხვევაშიც გვეშლება, ხალხმა ვერც კი გაიგო, რას ნიშნავს

საქართველოს აკონსტიტუცია რომ განვითარდეს, საქიროა რადიკალური, რევოლუციური ცვლილებები

ვაგრძელებთ საუბარს „სოციალ-დემოკრატიული საქართველოს განვითარებისთვის“ დამფუძნებელთან ბიკა შორაშოლიანთან:

— ბატონო გია, რუსეთ-საქართველოს შორის ურთიერთობები დაიძაბა. მან სანქციები დაგვიწესა, იკრძალება ფრენები, ტურისტების შემოსვლა. საგარეოდ, რა ზარალი შეიძლება მოადგეს საქართველოს პუტინის ბოლო სანქციების შედეგად და რამდენია დღეს, საქართველოში, რუსული ეკონომიკის წილი?

— ზოგადად, ტურიზმის წილი, განსაკუთრებით კი, სეზონურის საკმაოდ დიდია. ამაზე უფრო ზუსტად, ალბათ, ეკონომისტები ისაუბრებენ. როგორც ექსპერტები აღნიშნავენ: საქართველოში შემოსული ტურისტების 24% რუსეთიდან იყო. ასევე, ძალიან მაღალი იყო რუსეთიდან ფულადი გზავნილების ოდენობა, სადაც მილიარდ ნახევარ დოლარამდე.

ში სასარგებლო ვითარების დამყარების შესაძლებლობა. ვფიქრობ, ეს რუსეთისთვისაც შეცდომა იყო. ასევე, ჩემი აზრით, რუსეთის მიერ დღეს მიღებული გადაწყვეტილებები არც ამჯერად ემსახურება რუსეთის ინტერესებს, რომელიც წესით ორიენტირებული უნდა იყოს სიმისკენ, რომ წინააღმდეგობები, რაც მის მიმართ ანტიგანწყობის გაღვივებას უწყობს ხელს, მინიმუმამდე დაიყვანოს. დღეს რუსეთს არ აქვს შესაძლებლობა, ყოველივე ძალის მემკვიდრეობით გადაწყვიტოს. ჯერ ერთი არ მგონია ეს რუსეთის მომავლის ინტერესებში შედიოდეს. ეს გახლავთ ილუზია, თითქოს, რუსეთს შეუძლია მაგალითად, აშშ-ს წინააღმდეგობა გაუწიოს. რეგიონალურად, მან, შეიძლება ისეთი ქვეყნები დააზიანოს როგორც არის საქართველო, უკრაინა და ა.შ. მაგრამ თუ ეს ყველაფერი იმისთვის კეთდება, რომ მან წინააღმდეგობა გაუწიოს და გეოპოლიტიკურად აშშ-სთან, გარკვეული, წონასწორობა და ბა-

ნარიანობის გათვალისწინებით, როგორც აშშ-ში. დიახ, ჩინეთის ეკონომიკა აშშ-ს ეკონომიკის ტოლია. ამიტომაც, დღეს, მსოფლიოში მთავარი წინააღმდეგობა ამერიკასა და ჩინეთს შორის არის. ცხადია, ამაში სხვა ქვეყნებიც არის ჩართული. აქ, ასევე, თავს იჩენს ირანის, ჩრდილოეთ-კორეის, რუსეთ-უკრაინის, რუსეთ-საქართველოს, სირიის, ერაყის და ა.შ. პრობლემა. თვითონ ევროკავშირი ძალიან სერიოზულ კრიზისს განიცდის. ამკარაა, ბრექსიტის პრობლემა. გარდა ამისა, ევროკავშირში ევროსკეპტიციზმიც ძალიან მნიშვნელოვანია. აღმოსავლეთ-ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში და არამხოლოდ იქ, არამედ ისეთ ქვეყნებში როგორებიც არის იტალია, ავსტრია, საბერძნეთი, პოლონეთი, უნგრეთი, ევროკავშირის სხვა ქვეყნებთან მნიშვნელოვანი წინააღმდეგობებია. ამ ვითარებაში, ცხადია, ჩვენ, უაღრესად არაპროგნოზირებად სამყაროში ვცხოვრობთ. შეიძლება მავანმა სხვაგვარად გამოგოს, მაგრამ ყველაზე უფ-

ქართველი ხალხის საერთო განწყობა იყო. დღეს, ვხედავთ, რომ არარსებული რაღაცების დროშებს წვავენ, არადა, წარმოდგინეთ, 30 წელია საბჭოთა კავშირი ადარსებობს. რის დროშას წვავენ, ეს ხომ დღევანდელი არ არის? უნდათ, აბსოლუტურად, მანაპულირებადი სივრცე შექმნან. ჩვენი პოლიტიკის მთავარი პრობლემა, თუ შიშობა ამახ საზოგადოებაში ან დიდი, შავი შრიფტით დაწვრილი — ეს არის საღი აზრის პრიზისი. ამის შემდეგ მოდის — პოლიტიკის, სახელმწიფოს პრიზისი და ა.შ. საზოგადოებაში საღი აზრის კრიზისია. ადამიანები აშკარა რაღაცებს არ აღიარებენ, ვერ ხვდებიან რა ხდება და დისკუსიებს რაღაც მითებზე, სიმბოლოებზე მართავენ. ეს კრიზისი თუ არ დაეძლიეთ, არაფერი გვეშველება. სამწუხაროდ, ელიტურ ჯგუფებში, მედია-სივრცესა თუ ანგაჟირებულ არასამთავრობო სექტორში, ეს კრიზისი ძალიან ღრმად არის წასული. ეს ჯგუფები კონცენტრირებული იმ საკითხებზე არიან, რაც სულაც არ არის პირველი რიგის მნიშვნელობის. სინამდვილეში, დღის წესრიგი არის სხვა. ეს ხალხი რაზეც საუბრობს, ჩვენს ინტერესებს ბევრად სცდება. ჩვენი ცხოვრების დღის წესრიგი გამჭრალა პოლიტიკის და საზოგადოებრივი ცხოვრების დღის წესრიგიდან. ის რაც ჩვენთვის მთავარია, ამაზე საუბარი არ მიდის. ამ ვითარებაში რა გზა გვჩნდება? — როგორც რომელიმე 200 წლის განმავლობაში იმპერიალ-დემს, რომ პარტიკანი უნდა დანებდეს, ასევე, ჩვენ უნდა ვიმპროვით: სახელმწიფო არ უნდა დანებდეს, არა! — სახელმწიფო

გადატრიალებას და კი პოლიტიკურ გადატრიალებას. პოლიტიკური კლასი უნდა შეცვალოს. თ. სალი აზრი, პოლიტიკური კლასის ცვლილება და განვითარებაზე ორიენტირებული სახელმწიფოს ჩამოყალიბება — აი, ჩვენი ძირითადი მიზნები. ვის შეუძლია ამის გაკეთება? — რა თქმა უნდა, მხოლოდ ჩვენს ხალხს.

— ბატონო გია, წყევან, ვითომ, პატრიოტული შემახილები ახსენეთ. სამწუხაროდ, მითინგზე ახალგაზრდების უკან დგას ხალხი ვინც ერთხელ უკვე დაამხო კანონიერი ხელისუფლება, ქვეყანა სამოქალაქო ომში გახვია, ტერიტორიები დაგვაკარგინა და დღემდე დაუსჯელები არიან. როგორ ფიქრობთ, რა ფორმით უნდა ჩაერთოს საზოგადოება სახელმწიფოს მშენებლობაში. ზოგადად, ორი ტიპის საზოგადოება არსებობს — როცა პატრიოტიზმი საზოგადოების მთავარი ამოცანაა და მეორეა, მოქალაქეობა. ჩვენ რომელი მათგანს მივუყუთვებით?

— მაინცდამაინც სასარგებლო არ იქნება თუ ამ ტერმინებს კლასიკური გაგებით ვიხმართ. იმიტომ, რომ ეს ყველაფერი ცვლილებას განიცდის. ჩვენ სახელმწიფოს ვარქმევთ იმას, რაც არ შეესაბამება ამ სახელის უკან მდგომ მოაზრებად საგანს. სინამდვილეში, ამ საგნებს სხვა სახელები ჰქვიათ. ამიტომ, მოდით ასე ვისაუბროთ: პატრიოტიზმი განუყოფელია იმისგან, რაზეც მე ვისაუბრებ. განვითარება მხოლოდ იმ ხალხს შეუძლია, რომელსაც თავისი სამშობლო, თანამოქმედნი და ქვეყნის მომავალს შედავს. ადამიანები რომლებიც მხოლოდ უკან იხედებიან, პატრიო-

რა თქმა უნდა, საქართველოში რუსი ტურისტების შემოსვლის აკრძალვა, ქართულ ეკონომიკაზე სერიოზულ ზეგავლენას მოახდენს. თუ გვეცოდინება, რომ აღნიშნული ქმედებები ანტისაოკუპაციო პოლიტიკას შეუწყობს ხელს და აქედან, გარკვეულ შედეგებს მივიღებთ, ცხადია, ამ შემთხვევაში, ტურიზმზე შეიძლება თვალის დახრებულად, მაგრამ თუ ყველაფერი, უბრალოდ, ურთიერთობის დასაძაბად და იმისთვის არის, რომ ვიღაცამ ამის საფუძველზე გულში მჯიღი იცეს, საზოგადოება შეცდომაში შეიყვანოს და ტელევიზიებში გამოხვლით, პრანჭვა-გრეხვით მოიწონოს თავი, ეს მხოლოდდამხოლოდ ქართველი ხალხის წინააღმდეგ მიმართული საქციელია და მეტი არაფერი. რაც შეეხება რუსეთის მიერ დაწესებულ სანქციებს, რა თქმა უნდა, ამაში რაღაც ლოგიკა არის, მაგრამ მგონია, რომ რუსეთი ახლაც შეცდომას უშვებს ისევე როგორც 2008 წლის კონფლიქტის შემდეგ, აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის ანკლავების, როგორც დამოუკიდებელი სახელმწიფოების აღიარებით. ეს ძალიან სერიოზული შეცდომა იყო, რაც ძალიან სერიოზულად გააუარესა რუსეთისთვის კავკასიის რეგიონ-

ლანსი შექმნას, ეს დრო წასულია. რუსეთი ადარ არის იმ ძალის მქონე, რაც საბჭოთა კავშირის დროს იყო. ეს საკითხი დამთავრებულია. თუ არ ვცდები, აშშ-ის ეკონომიკა მოცულობით, თითქმის, ხუთჯერ მეტია, ვიდრე რუსეთისა. სერიოზული გეოპოლიტიკური აქტორი, მსოფლიო დონეზე, რომელიც დღეს მოდის, რასაკვირველია, არის ჩინეთი. აქ, გახლავთ მილიარდნახევარი მოსახლეობა, თითქმის, ისეთივე ეკონომიკის მოცულობით, განსაკუთრებით, მსყიდველობითი-

რო „მშვიდი და სტაბილური დრო“ ცივი ომის პერიოდი იყო, როდესაც ასეთი ცხელი წერტილები ნაკლები იყო. მაგალითად, ეკონომიკური ზრდის ტემპი ბოლო 30 წლის განმავლობაში ბევრად მაღალი იყო, როგორც ევროპაში, ასევე, აზიის ქვეყნებში, ვიდრე შემდგომ. ცხადია, ეს დრო აღარ დაბრუნდება. თუმცა, ამ ყველაფერს თავისი მინუსები ჰქონდა. საბჭოთა კავშირის რაც შეეხება, ბავშვობიდან მომზრენი ვიყავით და საქართველოს დამოუკიდებლობაზე ვფიქრობდით. ეს

ტები არ არიან. ეს მაგალითი, წინა ინტერვიუშიც მოვიყვანე და ახლაც გავიმეორებ: არ შეიძლება მანქანით მივიღო და იმ სარკეში ვიყურებოდეთ, რომელიც უკანა გზას აჩვენებს. წინაც უნდა გავიხედოთ. აი, ამ გზით უნდა იაროს ჩვენმა ქვეყანამ. ამიტომ, პატრიოტიზმი რომელიც წინ არ იყურება და მხოლოდ წარსულზეა ორიენტირებული, არ გვარგებს. გასაგებია, რომ ფარნავაზის, დავით აღმაშენებლის და სხვა მეფეების დროს ძლიერი სახელმწიფო გვქონდა. მაგრამ არ შეიძლება ვიძახოთ: მოდი, ისეთი სახელმწიფო ავაშენოთ. ის სახელმწიფო დამთავრებულია, ისეთს ვეღარ ავაშენებთ და არც გვინდა. რად გვინდა სახელმწიფო,

სადაც ფეოდალები, ყმები არიან, სადაც ადამიანებს აწამებენ და ა.შ. ამას არავინ არ გულისხმობს. ჩვენ კარგად უნდა გავიაზროთ როგორი ქვეყანა გვინდა, თორემ ასე გამოვა, რომ ისევ ძველ დროში გვინდა დაბრუნება. მეორე და მთავარი წინააღმდეგობა — უიმედო განწყობა. თუ ჩვენ გვგონია, რომ ამ ქვეყანას არაფერი ეშველება, ამიტომ, ვფიქრობთ: მოდი ახლა ვისწავლოთ, მერე საზღვარგარეთ წავიდეთ და იქ, ვიმუშავოთ, ასე არაფერი გამოგვივა. პოლონეთის მთავრობის ბევრ ხედვას შეიძლება არ ვიზიარებდეთ, მაგრამ ერთს გეტყვით: წინა ინტერვიუში პროგრესული გადასახადის მნიშვნელობაზე ვისაუბრე. პოლონეთში, სხვათა შორის, პროგრესული გადასახადია. ვისაც წელიწადში 1500 ევრომდე აქვს შემოსავალი, 19% ექვემდებარება, ხოლო 1500 ევროს შემდეგ, გადასახადი 32%-ია. პოლონეთის მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება: იმ ადამიანებს, რომლებიც 26 წლამდე ასაკის არიან და მათი შემოსავალი 1500 ევრომდეა, საშემოსავლო — 19%-იანი გადასახადი მოუხსნან. პოლონეთის მთავრობამ ისიც ახსნა, თუ რატომ მოიქცა ასე — რათა ეს ადამიანები პოლონეთში დარჩენილიყვნენ და იქ, მუშაობისთვის უკეთესი პირობები ჰქონოდათ და არა ქვეყანა დაეტოვებინათ და სხვაგან წასულიყვნენ. გეხსმის რაშია საქმე? — ეს გახლავთ ახალგაზრდობის და იმ საუკეთესო ნაწილის ქვეყანაში დატოვებისთვის გადადგმული ნაბიჯი. დღეს, ჩვენთან, აქ, მომუშავე ადამიანებს არსებული საშემოსავლო გადასახადებით შეუძლიათ ქვეყნის განვითარება? — ბუნებრივია, არა! არც უცხოეთში მომუშავეებს არ შეუძლიათ აქ, რაიმეს განვითარება. ცხადია, კარგია თუ ადამიანი მიდის

და საზღვარგარეთ გამოცდილებას იძენს, მაგრამ აქ, თუ არ აქვს მას მუშაობის ასპარეზი, რა ქნას თავის ქვეყანაში მხოლოდ დასასვენებლად ჩამოვიდეს? საქართველო ეგზოტიკა ხომ არ არის, არამედ ქვეყანაა, რომელიც განვითარებული უნდა იყოს. ჩვენ არ გვინდა, რომ ეს დასასვენებელი ადგილი იყოს, მათ შორის, ჩვენი თანამემამულეებისთვის. ასე, ისინი, უკვე, ყოფილი თანამემამულეები გახდებიან. საქართველო უნდა იყოს ჩვენი ცხოვრების ადგილი, სადაც ჩვენი შვილები მის განვითარებაზე იფიქრებენ. ამიტომ, როცა თქვენ, სამოქალაქო საზოგადოებაზე მეტი ხანით, მოგახსენებთ, ჩემს აზრს: მე, ბევრის მიმართ, იმ ფგუფებიდან

ვისაც სამოქალაქო საზოგადოებად მოიხსენიებენ, კრიტიკულად ვარ განწყობილი. ჯერ ერთი, პირველი — სამოქალაქო საზოგადოება არ არის საზოგადოების ნაწილი. თვითონ ეს ცნება — სამოქალაქო საზოგადოება გულისხმობს იმას, რომ საზოგადოება არის ორგანიზებული გარკვეული წესით, ანუ, ადამიანები ერთმანეთთან თანამშრომლობით უზრუნველყოფენ საკუთარი ინტერესების რეალიზებას მთავრობის გარეშე და ამავ დროს, საკუთარი ინტერესების აგრეგირებას, შეერთებას, ჩამოყალიბებას ახდენენ და მხოლოდ ამის შემდეგ ურთიერთობენ სახელმწიფოსთან. აი, ეს არის სამოქალაქო საზოგადოება და არა რაღაც ცალკეული სამკაცინი არასამთავრობო ორგანიზაციები, რომლებიც პროფესიულად მუშაობენ, ხელფასი 3 ათასი დოლარი აქვთ და თუ არა ეს ანაზღაურება, მაშინ სამოქალაქო საზოგადოებები აღარ იქნებიან. სამოქალაქო საზოგადოების, რომელიც ხალხის ინტერესებისათვის მუშაობს, მთავარი საყრდენები ვიცით რაც იყო. ევროპისთვის, ტრადიციულად, ეს

ყო რელიგიური თემები, სადაც ადამიანებს საკუთარი ხედვები ერთიანდებოდა. ეს იყო პროფესიონალი გეოგრაფები, რომლებიც ხშირად, არათუ ფულს იღებდნენ, არამედ ენერჯიას და ამ ბრძოლაში ჯანმრთელობას წირავდნენ. ასევე, სამოქალაქო საზოგადოების საყრდენი იყო საგანმანათლებლო ინსტიტუტები. რატომ? — იმიტომ, რომ ისინი ისეთ პროდუქტს ანუ ცოდნას „აწარმოებენ“, რომელიც საჯაროა, ყველასთვისაა. ანუ, რაზეც ახლა, მე ვსაუბრობ, ეს ყველასთვისაა, ეს არ არის მხოლოდ ჩემი. თუ სამას ვინმე გაიზიარებს, მისასალმებელი იქნება. ასეა მეცნიერება, განათლების სისტემა და ა.შ. ეს არის სამოქალაქო საზოგადოების საყრდენები. ცხადია, ინტერესების მიხედვით უნდა მოხდეს საზოგადოების დიდი ნაწილის განვითარება. მაგალითად, ჩვენ ძალიან კარგად ვთანამშრომლობთ არასამთავრობო ორგანიზაციასთან „ქალები სამართლიანობისთვის“. რამდენიმე წელია მათთან საქმიანი ურთიერთობა გვაქვს. ეს გახლავთ ნამდვილი, მასიური სამოქალაქო საზოგადოების ორგანიზაციები. ისინი არ არიან ორიენტირებული იმაზე, რომ ტელევიზიების მეშვეობით ილაპარაკონ, არამედ ხშირად, ჩვენთან თანამშრომლობითაც ახერხებენ ხალხს ბევრი პრობლემა გადაუწყვეტონ. ჯერ ერთი, ისინი, ადამიანებს ერთმანეთთან აზრის გაცვლის ასპარეზს აძლევენ. ტელევიზიის მეშვეობით ადამიანები

ამას ვერ ახერხებენ იმიტომ, რომ ეს ინტერაქციული არ არის. მაგანი დაჯდება და ჭკუას ტელევიზორიდან გვარბივებს. მთავარი სოციალური აქტივობაა, რაც ტელევიზორში ჯდომით არ გამოიხატება. ასე, რომ ძალიან კრიტიკული უნდა ვიყოთ. ტერმინებს რომ თავი დავანებოთ, საზოგადოების გააქტიურება მნიშვნელოვანია. საზოგადოება უნდა იყოს აქტიური, ჩამოყალიბდეს საკუთარი აზრი, შექმნას კომუნიკა-

ციის არხები და ა.შ. აი, ეს არის სამოქალაქო საზოგადოება, სადაც მისი აქტივობა, ძირითადად, თვითდაფინანსებაზე უნდა იყოს. ეს არ შეიძლება შეკვეთით კეთდებოდეს. — ბატონო ვია, საუბრის დასაწყისში ახსენეთ, ბავშვობიდან დამოუკიდებლობაზე ვფიქრობდით. 30 წელია, რაც ფორმალურად დამოუკიდებელი გახდით. სინამდვილეში, სახელმწიფო მაშინ არის დამოუკიდებელი როცა ინსტიტუციონალურად ფუნქციონირებს და ყველაფერი ერთ პიროვნებაზე არ არის დამოკიდებული. სააკაშვილი ყველაფერი ერთპიროვნულად აგვარებდა... — დიახ. სამწუხაროდ, სააკაშვილამდეც ასე იყო — გამსახურდიას, შევარდნაძის დროსაც ბევრი არაფერი შეცვლილა. ამ კუთხით, გარდატეხა არც „ქართული ოცნების“ მმართველობის პერიოდში მოხდარა. ჩვენ, შეიძლება განსხვავებული დამოკიდებულება გვქონდეს, მაგრამ უნდა ვაღიაროთ, რომ გამსახურდიას, შევარდნაძის პერიოდი — ყველა ეს ჩვენი ისტორიაა, სააკაშვილის მმართველობის გარდა. ტომასურდია და შევარდნაძე ისტორიაა, სააკაშვილი კი — არა. მან არ მოინდომა, რომ ისტორია გამხდარიყო, თორემ, ბევრად უფრო ლოიალური ვიქნებოდი მის მიმართ იმიტომ, რომ ისტორიაზე გაბრაზება არ შეიძლება. ისტორია როგორც გვაქვს, ისეთად რჩება. მაგრამ ის რაც ისტორიაა ვინმეს თუ სურს ისტორია კი არა, არამედ სინამდვილე იყოს, ეს ლოგიკაში აცდენია. ეს არ შეიძლება — რაც ისტორიაა, ისტორიად უნდა დარჩეს. გონია, რომ „ქართული ოცნებაც“, მნიშვნელოვანწილად, არჩევნების შემდეგ ისტორიად გადაიქცევა და შესაძლოა მის მიმართ, როგორც ჩვენი ისტორიის მიმართ, ბევრად ლოიალური ვახდეთ. ჩვენ, სულ

საბჭოთა კავშირის ვაკრიტიკებთ, მაგრამ სინამდვილეში რაც აქედან მართლაც საკრიტიკოა, იმაზე ყურადღებას არ ვამახვილებთ. ჩვენ, არც კი ვიცით რას ვაკრიტიკებთ. მაგალითად, საკრიტიკოა ისტორიის შეფასების ის მეთოდოლოგია, რომელიც საბჭოთა კავშირმა დაამკვიდრა. განათლებით ისტორიკოსი განლაგარა. ასეთი რამ, რაც ჩვენთან ხდება, ისტორიულ მეცნიერებაში არ არის. ეს იყო საბჭოთა მოდელი, სადაც ისტორია ტელეოლოგიურია. რას ნიშნავს ეს? — ეს ისტორია ხდება იმიტომ, რომ ასეთ შედეგებს უნდა მივაღწიოთ. ანუ, მთელი ისტორია ვულგარული (ეს მარქსისტულიც კი არ არის) საბჭოთა იდეოლოგიაა. მთელი ისტორია იმისთვის ხდება, რომ მერე, ეს დამთავრებულიყო და ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუცია მომხდარიყო. მთელი ისტორია ამ წესით არის ახსნილი. იქ, არის ვილაცების შეფასება: ესე რომ არ მოქცეულიყო, ასე არ მოხდებოდა, ასე რომ მოიქცა, ეს კარგია. ვილაც სხვანაირად რომ მოიქცა ისტორიის წინააღმდეგ წავიდა და ა.შ. ეს არის მითოლოგია. ჩვენ, ამ მითოლოგიას მივსდევთ. სახელმწიფოს აშენება შეიძლება ისტორიაზე დაყრდნობით, მაგრამ თანამედროვეობაში ცხოვრებით და წინ წურებით. მხოლოდ ისტორიით ქვეყნის აშენება შეუძლებელია. ამიტომ, ჯანსაღი კონსერვატიზმი არის უდიდესი ძალა. მაგრამ ამავდროულად საჭიროა მოქმედება, ენერჯია, რომელიც მათ შორის ცვლილებებზეა ორიენტირებული. ჩვენ, ყველანი დიდწილად კონსერვატორები ვართ — ჩვენი ცხოვრების წესს, ხედვებს ასე ადვილად ვერ ვიცვლით, მაგრამ თუ ჩვენ არავითარ ცვლილებებს არ განვახორციელებთ, წინ ვერ წავალთ.

თამარ შველიძე
555 23 28 24

როდის აღკვეთს ხელისუფლება სახელმწიფო გადაბრიალების მხდელობას, რომელიც უკვე 20 დღეა გრძელდება?

2019 წლის ივნისის მეორე ნახევარში (20, 21, 22, 23 და ა. შ.) მაგრად ვივაჟაკეთ ქართველებმა — კიდევ ერთხელ ვუტირეთ დედა დედასაქართველოს.

როგორც ჩანს, ბოლო ოცწლეულში თუ ოცდაათწლეულში აკვირებული ფრაზა — ჩემი დედა მოვტან, გადაწვევით, პრაქტიკაში განვანხორციელოთ და საკუთარ დედას, საქართველოს, მივაღებთ გასაუბრებლად, ეს უკვე მერამდენედ.

დიახ, პირველად არ გაუკეთებიათ ასეთი რამ ქართველებს — გასული საუკუნის 90-იანი წლებიდან მისდევენ ამ სათაკლო და სამარცხვინო საქმეს, ამის გამკეთებლები კი გმირის და პატრიოტის წოდებას ითხოვენ.

20 ივნისსაც ასე იყო — ოკუპანტებს ვებრძობით, ოკუპაციას ვერ შევეგუებით, თავისუფლება გვინდაო და ლამის ჭკუიდან გადასულელებმა, მოდელირებული ომი გამოუცხადეს კრემლს, მაგრამ, რადგან კრემლამდე შორია, აქვე, რუსთაველზე, ქაშუეთის მოპირდაპირე მხარეს, პარლამენტის წინ გააჩაღეს „ომი“ ოკუპანტის წინააღმდეგ.

ამ დისტანციური „ომით“, ცხადია, ოკუპანტს არაფერი დაშავებია, სამაგიეროდ, ქართველებმა დააღწიეს ერთმანეთს თავ-გაბა, თან ეს ყველაფერი საქართველოს გაუმარჯოს აკომპანიმენტის ქვეშ გააკეთეს და როცა ეს ამბები მოითავეს, „დიდი გამარჯვება“ დიდი ზარ-ზეიმით აღნიშნეს.

„ომის“ შედეგები ასეთია: ქართველი პოლიციელებისთვის ბრძოლაში წართმეული ფარები, ჩაფხუტები, ხელკეტები, გატეხილი თავები, გაბზარული ნეკნები, რამდენიმე ამოთხრილი თვალი, სისხლჩაქცევები, თანამდებობიდან გადაყენებული კობახიძე, პარლამენტიდან გადგებული ზაქარია, იმუნიტეტშიწერილები და 30 000 ლარით დაჯარიმებული მელია, ავიაკომპანიებისთვის საქართველოს მიმართულებით ფრენების აკრძალვა, ჩავარდნილი ტურისტული სეზონი, უკან გაბრუნებული მილიონობით ტურისტი, დაკარგული მილიარდები, დაცარიელებული და გაკოტრებული

სასტუმროები, კატასტროფულად გაიფუტული ლარი, პაერში გამოკიდებული საბანკო სესხები, დარტყმის ქვეშ დაყენებული ასიათასობით რუსეთში მცხოვრები ქართველი, რომლებსაც, არავინ იცის, როდის გამოყრიან იქიდან, ემბარგოსთვის განწირული ქართული პროდუქცია და, რაც მთავარია და რაც უპირველესია — ქართული სახელმწიფოს დაშლის და იავარქმნის რეალური საფრთხე, საქართველოს ტერიტორიის სამხედრო დაპირისპირების პოლიგონად ქცევის პერსპექტივა.

აი, ეს „გამარჯვება“ მოიპოვეს ქართველებმა 2019 წლის ივნისის თვეში, „გამარჯვება“, რომელმაც

უკვე მოუტანა უდიდესი ზიანი საქართველოს, „გამარჯვება“, რომელიც, არავინ იცის, ხვალ და ზევ რა ახალ-ახალ უბედურებად დაატყდება თავს ამ ქვეყანას.

პარლამენტის წინა აქციები გრძელდება, ანუ გრძელდება სახელმწიფო გადაბრიალების პროცესი. ერთადერთი, რაც ამ პროცესის შესაჩერებლად გაკეთდა, რამდენიმე მომიტინგის დაკავება და მელიასთვის ევგანის შეშმა იყო.

თუ ეს მართლაც სახელმწიფო გადაბრიალება იყო, ერთი მელია ახორციელებდა ამ გადაბრიალებას?

სახელმწიფო თავზე დაგვამხეს, სახელმწიფო, ფაქტობრივად, უკვე

გადაბრიალეს და რას ველოდებით, ამ უბედურების ჩამდენებს, ამ კატასტროფის ორგანიზატორებს, რატომ ველოლიავებით ამდენს?

რატომ არ იძიებენ ბრიგოლ ვაშაძეს, გიგა ბოკერიას, ნიკა გვარამიას, მლენე სოფხარაიას, სალომე სამადაშვილს, გუბაზ სანიკიძეს, ირაკლი ოქრუაშვილს, გიორგი ბაბუნიას, გიგა მამარაშვილს, მიხა შვილიძას, სხვებს და სხვებს, რომლებმაც ქართული სახელმწიფო უფსკრული გადაჩხინეს.

რაც გააკეთეს, ეს არ კმარა დასაშუალებად, ეს არ კმარა ბრალდებად? თურქეთში სახელმწიფო გადაბრიალების მცდელობის გამო 75 000 ადამიანია დაჭერილი, საქართველოში მხოლოდ ოთხი და ისიც არა თავკაცები და ლიდერები, არამედ აქციის რიგითი მონაწილეები.

ასე ვაპირებთ ჩვენ ამ დამანგრეველი პროცესების შეჩერებას? ასე ვაპირებთ ჩვენ დროში გაგრძელებული და გაჭიმული სახელმწიფო გადაბრიალების აღკვეთას?

ხელისუფლების არაადექვატურმა, ლოიალურმა და უპრინციპო მოქმედებამ, არ არის გამოირიცხული, ქვეყანა სამოქალაქო დაპირისპირებამდე მიიყვანოს.

გიფიქრიათ თქვენ ამაზე, პატივცემულო ხელისუფლება?

თუ გიფიქრიათ, იმოქმედეთ ისე, როგორც ეს ხელისუფლებას ვეალება!

სამართო გაზეთი

დღეს ჩვენი ქვეყანა გადასარჩენია იმ უმსგავსი ქართველებისგან, რომლებსაც ქართულის არაფერი სსხიათ

გვესაუბრება **ახალგორიდან დევილი, პარტია „ჩვენი სამშობლო“ ერთ-ერთი ყოფილი ლიდერი, გიორგი შიპტაშვილი**

— ბატონო გიორგი, როგორც დევილი და როგორც კაცი, რომელიც ქართულ პოლიტიკას მუდმივად თვალს ადევნებს, რას გვეტყვით ახალს და სასიხარულოს?

— სასიხარულოსი რა მოგახსენოთ, ჩემო კარგო, ყველა ვხედავთ, რა ქარ-ცეცხლში ვტრიალებთ უკვე რამდენი ათეული წელია და გამოსავალი ჯერ კიდევ არ ჩანს.

ახალი კი ის არის, რომ მე უკვე

კარგა ხანია გამოვედი პარტია „ჩვენი სამშობლო“ რიგებიდან. ამის შესახებ მე ოთხჯერ განვაცხადე. 2018 წლის 9 აპრილს, როცა პარტიის წევრებთან ერთად 9 აპრილის მემორიალი შევამკე, მეორედ 2018 წლის შემოდგომაზე, მეორე წლის ბოლოს და ახლა, 2019 წლის 9 მაისს, სამამულო ომის გმირების მემორიალთან, ასევე პარტია „ჩვენი სამშობლო“ წევრებთან ერთად.

ეს გადაწყვეტილება იმიტომ მივიღე, რომ პარტიაში დაეინახე სრული უპასუხისმგებლობა და არასერიოზულობა პარტიის საქმიანობისადმი.

— დღესდღეობით პარტია „ჩვენი სამშობლო“ ფუნქციონირებს?

— დიახ, ოღონდ მხოლოდ ქალღღებ. პარტიას არ გააჩნია არც გამგეობა, არც შემადგენლობა, წევრები ნელ-ნელა ტოვებენ პარტიას.

როგორც მოგახსენეთ, ფაქტობრივად, ოთხჯერ გადაკეთე პარტიიდან გასვლის შესახებ განცხადება და მინდა თქვენი გაზუთის საშუალებითაც ყველამ გაიგოს ჩემი გადაწყვეტილების შესახებ.

— კი, მაგრამ რატომ გახდა საჭირო ამ განცხადების გაკეთება

ოთხჯერ? — ისეთი შემართებით დავიწვე მამინ მოქმედება და დღესაც ისევე ვიბრძვი იმ იდეებისთვის, როგორც მამინ, პარტიაში ყოფნისას, ამიტომ ბევრს ეგონა და შეიძლება ახლაც ჰგონია, რომ მე კვლავ პარტია „ჩვენი სამშობლო“ შემადგენლობაში ვარ, არადა, როგორც მოგახსენეთ, მე კარგა ხანია პარტია დავტოვე და ახლა, რადგან ყველას გვაწუხებს მიმდინარე მოვლენები, ვსარგებლობ შემთხვევით და თქვენი გაზუთის საშუალებით, კიდევ ერთხელ ვაფიქსირებ ჩემს პრინციპულ პოზიციას პარტიის დატოვების შესახებ.

დღედაღეობით ჩვენთან, ჩემს თანამოაზრეებთან ერთად იკრიბებიან გულანთებული ადამიანები, ჭეშმარიტი მამულიშვილები, როგორც სამაჩაბლოდან, ასევე აფხაზეთიდან დევილები, არადევილი მოსახლეობაც და ვაპირებთ, ქვეყანას მხარში ამოვუდგეთ — ახალი პარტია უნდა დავაფუძნოთ.

უნდა ვიბრძოლოთ სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იმისთვის, რომ ბოლოს და ბოლოს დავედეთ სწორ გზაზე, ავირჩიოთ სწორი ორიენტირი, გავარკვიოთ, როგორი პოლიტიკური გეზი უნდა ავიღოთ და

საით უნდა წავიდეთ.

ერთხელ და სამუდამოდ, უნდა მორჩეს ურიოერთდაპირისპირება და შუღლი, აღარ არის დრო, რომ ქვეყანამ ეკონომიკას და სოფლის მეურნეობას მიხედოს? ჩვენი ქვეყნის დაქვევას და განაჩაგებას ჩვენ ვერ შევეგუებით, ამიტომაც გვჭირდება ლეგიტიმაცია. ლეგიტიმურად უნდა ვიბრძოლოთ საქართველოს გადასარჩენად. გადასარჩენია დღეს ჩვენი ქვეყანა იმ უმსგავსი ქართველებისგან, რომლებსაც გვარ-სახელის გარდა, ქართულისა არაფერი სცხიათ და თვითონაც არ იციან, რა აცვიათ, როგორ იქცვიან, როგორ ლაპარაკობენ. ესენი ქართველები კი არა, არ ვიცი, რა ადამიანები არიან...

— როდის აპირებთ ახალი ორგანიზაციის დარეგისტრირებას?

— უახლოეს ხანებში გავიგვლით რეგისტრაციას და ყველაფერზე დეტალურად ექსკლუზიურად თქვენს გაზეთს მოვაცვდი ინფორმაციას.

— მაინტერესებს — რატომ გახდა საჭირო ახალი ორგანიზაციის შექმნა, საქართველოში ბევრი პარტიაა, არ გიფიქრიათ, რომელიმეს შეერთდებით? განსაკუთრებულს რას სთავაზობთ

ქართულ პოლიტიკურ სექტორს?

— ჩვენ მართლა განსაკუთრებული პარტია ვიქნებით. შევიკრიბებით ისეთი ხალხი, რომლებიც პატივს ვცემთ და ვეთაყვანებით ქართულ კულტურას, ტრადიციებს, სინდის-ნამუსს. დროულად უნდა აღიკვეთოს მეზობელ ქვეყნებთან დაპირისპირებები და აიკრიძალოს ისეთი გამოსვლები და გამონათქვამები, რომლითაც ჩვენი ვაიმოქალაქეები ზიანს აყენებენ მშვიდობას. ასეთი ხალხი მე არც მეგონია, რომ ქართველები იყვნენ.

ღირსება უნდა დავიბრუნოთ, პირველ რიგში. ბოლოდროინდელი მოვლენებიდან გამომდინარე, ყველამ დაეინახეთ, რომ ჩვენი მეგობარი არავინ არაა, ჩვენ უნდა მივხედოთ საკუთარ თავს.

ახლა მსურს სამი წინადადებით დავამთავრო საუბარი და აუცილებლად დაწერეთ ყველა ნამდვილი ქართველის გულის ამოძახილი:

- დიდება უფალს!
- დიდება იბერიას!
- აღსდგე საქართველო!

ირანდა კალანდაძე 593 56 11 18

წლებანდელი „დიდი ოცეულის“ შეხვედრა, რომელიც „ამა-ომავალი მზის ქვეყანაში“ იაპონიაში გაიმართა, ისტორიის საკუთრება გახდა. თუმცა განვლილი ფორუმი დღემდე განხილვის საგნად რჩება მსოფლიოს ქვეყნებში. სამწუხაროდ, არ გამართლდა პოლიტოლოგების მოლოდინი, რომ ახლო აღმოსავლეთში, კერძოდ, სპარსეთის ყურეში არსებული დაძაბული ვითარება შერბილდებოდა. მოხდა პირიქით, ირანის პრეზიდენტმა ჰასან როუჰანიმ განაცხადა, რომ 7 ივლისიდან დაიწყო ურანის გასამდიდრებლად მუშაობა. 2015 წელს ბირთვული ხელშეკრულებით დაწესებული ჰქონდათ კვოტა, რომლის მიხედვით ირანელებს მხოლოდ მშვიდობიანი მიზნებისთვის გამოსაყენებლად ჰქონდათ უფლება, მცირე რაოდენობით გაემდიდრებინათ ურანი. მსოფლიო ატომური სააგენტო დღემდე აფიქსირებს,

ზაფხული ჩვენი გლეჯარებისა

რომ ირანელები ხელშეკრულების გაფორმების დროიდან იცავდნენ ადებულ ვალდებულებას. შარშან ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის დონალდ ტრამპის ცალმხრივმა გადაწყვეტილებამ, გასულიყო ბირთვული შეთანხმებიდან, პოლიტიკური ვითარება გაამწვავა. ირანის პრეზიდენტმა პირდაპირ განაცხადა, რომ ქვეყანაში ურანის გამდიდრება იმ დონეს მიაღწევს, რომ შექმნან ბირთვული იარაღი. ამასთან, ქვეყნის ხელისუფლების წარმომადგენლების განცხადებით, მათ აქვთ უფლება, იქონიონ ბირთვული იარაღი. ირანელების განცხადებამ განსაკუთრებით ისრაელი შეაშფოთა. პრემიერ-მინისტრის ბენიამინ ნეთანიახუს აზრით, დაუშვებელია რეგიონში ბირთვული იარაღით მანიპულირება. დონალდ ტრამპმა თავის მხრივ ირანელები დაადასტურა: „...ირანმა დაარღვია ურანის გამდიდრებაზე ხელშეკრულება. კარგი არ არის... ისინი ცეცხლს ეთამაშებიან“.

აქვე სათქმელია, რომ G-20-ის სამიტზე საფრანგეთის, გერმანიისა და სხვა დაინტერესებული ქვეყნების ხელისუფლების პირველმა პირებმა სთხოვეს დონალდ ტრამპს, გადაეხედა თავისი გადაწყვეტილებისთვის და არ გასულიყო ბირთვული შეიარაღების ხელშეკრულებიდან, თუმცა მათი მცდელობა უშედეგო აღმოჩნდა. ტრამპს პოზიცია არ შეუცვლია. პოლიტოლოგები და სამხედრო ექსპერტები ახლა მარჩიელობენ,

დაიწყება თუ არა სპარსეთის ყურეში ომი. ამერიკელი პოლიტოლოგი არიელ კოენი გამოიხატავს ბრძოლების დაწყებას ირანის წინააღმდეგ. მას ეთანხმებიან სამხედრო ექსპერტები, რომლებიც პარალელს ერაყის ომთან ავლებენ. მათი განცხადებით, იმ დროს აშშ-ს ჰქონდა საშუალება, გამოეყენებინა ქვეითი ჯარი ავიაციასთან და ჯავშანტექნიკასთან ერთად. ამის გარდა, იმ დროს ერაყის მეზობელმა ქვეყნებმა დაუთმეს თავიანთი ტერიტორიები აშშ-ის ჯარებისთვის. ამჯერად ირანთან ეს საშუალება აშშ-ს არა აქვს. ერაყელებმა ჯერ კიდევ ორი თვის წინ სასტიკი უარი განაცხადეს, რომ ირანის წინააღმდეგ ომის შემთხვევაში რომელიმე ქვეყანას დაუთმოებინათ თავიანთი ტერიტორია. ასევე გამოიხატა, თურქეთი ჩაერთოს საბრძოლო მოქმედებებში აშშ-ის მხარეს, ამას ღიად ამბობენ იქაური ხელისუფლების წარმომადგენლები. სამხედრო ექსპერტების შეფასებით, ირანის არმია რეგიონში სიმძლიერით მეორეა თურქეთის შემდეგ. აქედან გამომდინარე, გაცილებით ძლიერია, ვიდრე იმდროინდელი ერაყის არმია. ირანს აქვს ძალა, გადაკეტოს ორმუხის სრუტე და პრობლემები შეუქმნას აშშ-ის სამხედრო ძალებს. ამასთან, ორმუხის სრუტის გადაკეტვა მსოფლიო ეკონომიკის რყევას გამოიწვევს. მოკლედ, ირანს შესწევს ძალა, წინააღმდეგობა გაუწიოს აშშ-ს, რაც ხანგრძლივი ომის წინაპირობაა. ამასობაში აშშ-ის ადმინისტრაციამ ყველა ქვეყანას

აუკრძალა ირანთან ბირთვული თანამშრომლობა. სიტუაცია კიდევ უფრო გაამწვავა ბრიტანელების მიერ გიბრალტარის სრუტეში ირანული ტანკერის დაკავებამ, რომელსაც თითქოს არალეგალურად გადაჰქონდა ნავთობი სირიაში. როგორც ირეკვა, ტვირთის დანიშნულების ადგილი სულ სხვა ქვეყანა იყო. ირანის ხელისუფლების წარმომადგენელმა ოფიციალურად მიმართა ვერობის ქვეყნებს, თუ არ შეუშუსუბუქებენ სანქციებს, ყოველ მე-60 დღეს განზრდიან ურანის გამდიდრების რაოდენობას. ექსპერტების შეფასებით, ირანი, ფაქტობრივად, კონტროლიდან გადის, რაც საზიფათოა.

იაპონიის ოსაკაში G-20 დონალდ ტრამპმა ნაყოფიერად შეაფასა, თუმცა მისი ოპონენტები

ასე არ ფიქრობენ. ტრამპმა განსაკუთრებული კრიტიკა რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინთან და ჩრდილოეთ კორეის ლიდერთან კიმ ჩინ ინთან შეხვედრების გამო დაიმსახურა. ამაში გასაოცარს ვერაფერს ხედავს ამერიკელი პოლიტოლოგი არიელ კოენი. მისი განცხადებით: „... ტრამპი რომ არ შეხვედროდა პუტინს და კიმ ჩინ ინს, მაინც გააკრიტიკებდნენ, იმის გამო, რომ მათ არ შეხვდა. საპრეზიდენტო არჩევნების მოახლოებასთან ერთად დემოკრატების მხრიდან ტრამპის კრიტიკა გაორმაგდება, რაც არავის ინდა გაგვივირდეს“. როგორც ჩანს, აშშ-ში მწვავე პოლიტიკური ბრძოლება მოსალოდნელია.

მიმომხილველებმა ყურადღება გაამახვილეს იმ გარემოებაზე,

რომ ოსაკაში დონალდ ტრამპი მარტო, მეუღლის, მელანიას გარეშე ჩავიდა. ეს პირველი შემთხვევა გახლდათ, როდესაც პრეზიდენტი ტრამპი ვიზიტით მელანიას გარეშე წავიდა. სამაგიეროდ, მას თან ახლდა უფროსი შვილი ივანკა. მართალია, მისი ქმარი ჯადი კუშნერი ოფიციალურად ტრამპის მრჩვეელია, მაგრამ თავად მუდამ ჩრდილში ყოფნას ამჯობინებს. ივანკას არანაირი თანამდებობა თეთრი სახლის ადმინისტრაციაში არ უკავია. მიუხედავად ამისა, იგი ღიად, უაპელაციოდ ეროვდა ქვეყნების ლიდერების საუბრებში. როგორც ამერიკული პრესა იუწყება, საამისოდ ივანკას შესაბამისი ცოდნა-გამოცდილება არ გააჩნია. ამერიკულ პრესაში გამოქვეყნდა ფოტო, სადაც აღბეჭდილია ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრის ტერეზა მის და გერმანიის კანცლერ ანგელა მერკელის გაკვირვებული სახეები, როდესაც მათ სასუბარში მოულოდნელად ივანკა ჩაეჭრათ. სამხრეთ კორეაში ოფიციალური დელეგაციების ერთობლივი ფოტოგადაღებისას ივანკა სახელმწიფო მდივნის მაიკლ პომპეოს ადგილზე დადგა. ამიტომაც გახდა მსოფლიოს წამყვანი ქვეყნების ურუნალისტების დასაცინი. თავად ამერიკელები მიიჩნევენ, რომ ივანკა თავისი უადგილო გამოხედვებით ტრამპის ავტორიტეტს ლახავს.

გიია გურდული
551 71 27 07

გივი კობალიას ხსოვნას

კიდევ ერთი, სამშობლოს ერთგული ჯარისკაცი შეუერთდა ზეციურ ლაშქარს!

დინჯი და უწყინარი, საქმისადმი მაღალი პასუხისმგებლობის, ქართულ-ეროვნული ღირებულებების ერთგული დამცველი, ასეთად დაამასოვრდება ბატონი გივი ქობალია ყველას, ვისაც კი მასთან ჰქონია ურთიერთობა.

მას შემდეგ, რაც ქვეყნის მტრებმა 1992 წლის 6 იანვარს ცეცხლით და მახვილით აიძულეს საქართველოს მთავრობა და მისი პრეზიდენტი ბატონი ზვიად გამსახურდია ქვეყანა დაეტოვებინა, არაერთხელ მოითხოვა საჭიროებამ დევნილი პრეზიდენტის უსაფრთხოებისთვის იგი მისი ორეულით ჩაენაცვლებინათ.

მხოლოდ პრეზიდენტ გამსახურდიას მკვლელობიდან ორი ათეული წლის შემდეგ გახდა ცნობილი, რომ მისი ორეულის როლს ბატონი გივი ქობალია ასრულებდა.

მეგობრებო

1917 წლის რევოლუციის რევოლუციური პროლეტარიატის კი არა ღებოთ თვის, კომოსეისუალის, ლანსოსეის და ტრანსგენდერების რევოლუცია იყო?

(დასასრული. დასაწყისი იხ. „ს.გ.“ N24)

იდეოლოგიურად სექსუალური განთავისუფლება იყო მართლმადიდებლობასთან და საერთოდ ისტორიულ საზოგადოებრივ წყობასთან ბრძოლის ერთ-ერთი მთავარი იარაღი. ადრეულ ბოლშევიკებს შორის ახალი ოჯახური წესრიგის პროპაგანდისტი იყო რუსი რევოლუციონერი და მოგვიანებით დიპლომატი ალექსანდრა კოლონტი. მას მიეწერება პოპულარული თეორია „ჭიქა წყალი“, რომლის თანახმადაც

სიყვარულიც და სექსიც ისეთივე იოლი უნდა იყოს როგორც ჭიქა წყლის დაღვევა. მაგრამ ეს რა თქმა უნდა იყო კოლონტის იდეის დიდად გამარტივება. კოლონტი პროპაგანდას უწევდა „ახალი ქალის“ კონცეფციას. ეს ახალი ქალი თავისუფალი უნდა ყოფილიყო ოჯახური ბორკილებისგან, ოჯახური საქმიანობისგან და ბავშვების გაჩენისგან და აღზრდისგან, თუ მის მაგივრად ვინმე სხვა გააჩენდა ბავშვს ხომ საუკეთესო. აი ხევენა კაცმა მტლამა მტლუმი კი საკრალური უფლებებია. „ქორწინების გაუქმებაზე“, „სამოქალაქო პარტნიორობაზე“, „ბავშვები და საკუთრება“ ესენი იყო 1918 წლის პირველ საბჭოთა დეკრეტებს შორის. საეკლესიო ქორწინებები გააუქმეს, სამოქალაქო პარტნიორობა შემოიღეს, გაყრა არჩევანის საკითხი იყო. აბორტები ანუ საკუთარი შვილის მკვლელობა ლეგალიზებული იქნა. მიზანი იყო ოჯახის და სექსუალური ურთიერთობათა ტოტალური განთავისუფლება... დამუშავებული იქნა ნუდიზმიც, უნიფორმოდ ტანტალიც. მდინარე მოსკოვის სანაპიროზე, ქრისტე მაცხოვარის კათედრალის ახლო განჩნა ნუდისტთა პლაჟი. თავისუფლების ასეთი ხარისხზე დასავლეთი ევროპაც არ ოცნებობდა. იმ დროს დევნი იყო „ძირს სირცხვილი“ სირცხვილი გამოცხადდა ბურჟუაზიულ გადმონაშთად. მოძრაობაში „ძირს სირცხვილი“ გაერთიანებული გახლდათ 10 000 წევრი. მონარქისტი ალექსანდრ ტრუშნოვიჩის მოწოდებით „ძირს ფარისევლები და მღვდლები“, ჩვენ არ გვჭირდება ტანისამოსი - ჩვენ ვართ შვის და ჰაერის შეილები „ღრიალებდა კომკავშირელთა ბრბო“. ტიტველთა ბრბო-

ები ტანტალიზებდნენ კრანსოდარში და რუსეთის სხვა ქალაქებში. ეს ველური პერვესტროიკა ხდებოდა მსოფლიო და სამოქალაქო ომების დროსაც. 1917,1919,1920 და შემდეგ წლებში ამნისტირებული ბევრი დიდი კრიმინალი დაეხეტებოდა ქვეყანაში სადაც ახალი დაწყებული იყო სახელმწიფოს ჩამოყალიბების პროცესი. ამ კრიმინალთა ბრბოებს შეუერთდა დეზერტირ ჯარისკაცთა ბრბოები. 1920-ან წლებში გაუპატიურება დაემსგავსა შავი ჭირის ეპიდემიას, პროლეტარი მამრები

„ადიდებდნენ კლასობრივ სამართალს“ და გატაცებით აუპატიურებდნენ ბურჟუა და არისტოკრატი ქალებს. რუს მამრთა 20%ზე მეტს დაემართა სიფილისი. ლენინური სექსუალური რევოლუცია ხელს უწყობდა ორგიებს რაც წარმოუდგენელი იყო სულ რამდენიმე წლის წინ. „ყოველი კომუნისტი მამრის უფლება და მოვალეობა მისი სექსუალური მოთხოვნების დაკმაყოფილება და ყოველმა კომუნისტმა მდებარე უნდა გაუგოს მას თორემ ის ოხერ მემჩანად გამოცხადდება“, ასეთი პლაკატები 1920-ან წლებში იშვიათობა არ ყოფილა. საბჭოთა საზოგადოების ლამის ტოტალური გაკახების შედეგად უკანონოდ გაჩენილ უპატრონო ობოლ პაციენტთა გაუთავებელმა გამრავლებამ და ვენერიული ავადმყოფობების გავრცელებამ სტალინს უბიძგა გარკვეულ პურიტანისმიან დაბრუნებისკენ.

1934 წელს პომოსექსუალობა ისევ გამოცხადდა დანაშაულად. 1936 წელს აიკრძალა აბორტი. თავდადებულმა ლენინელებმა მაინც ვერ გააცამტვერეს ისტორიული საზოგადოება. ითქვა რომ ადამიანს მხეცური სექსუალური ინსტინქტების დაკმაყოფილების გარდა სხვა

რამეც ევალება, რომ ქალი უნდა იყოს მეუღლეც, დედაც. დიასახლისიც. ეროტიკას, პორნოგრაფიას გასაქანი არ მისცეს. რა თქმა უნდა იყო გადახრებიც და უკიდურესობებიც... ახალი სექსუალურ-პომოსექსუალური რევოლუცია დაიწყო 1990-ან წლებში.

ქორწინებამდე ქალწული და მთელი ცხოვრება მეუღლის ერთგული ქალი თითქმის გააქრეს. ასეთი მამაკაციც ძელი მოსანახია. ლენინური სექსუალური რევოლუციის, სტალინური სექსუალური კონტრ-რევოლუციის, მსოფლიო ომების, გენოციდების შემდეგ დაიწყო სექსუალური კონტრ-კონტრრევოლუცია. სპეციალისტების თქმით პოსტლენინური სექსუალური რევოლუცია დაიწყო 1960-ანი წლების შუა ხანებში. 1960 წელს აშშ-ში დაიწყო ფეხმძიმობის საწინააღმდეგო აბის თავისუფლად გაყიდვა შემდეგ, 1967 წელს ის ევროპაშიც გამოჩნდა. 1968 წლის მაისმა დააჩქარა ეს მოძრაობა. ფაშისტო-ფაშისტოს დრიალით დევნიდნენ ნაციზმისგან საფრანგეთის მხსნელ ქრისტიან შარლ დე გოლს და ითხოვდნენ სულერთია სად, სულერთია ვისთან, როგორ და როდის დაუბრკოლებლად სიამოვნების უფლებას, ყველანაირ აკრძალვათა გაუქმებას ეს იყო მთავარი ლოზუნ-

ვი. ანუ მათ უნდოდათ დაშვებულსა და დაუშვებულს შორის არსებული საზღვრის წაშლა, უწყსობის გადაქცევა ნორმად. ლიბერტარია ჯგუფები ატარებდნენ სექსუალურ ექსპერიმენტებს. პურიტანისმი მოსპეს. ინტელექტუალები მოითხოვდნენ პედოფილიის ლეგალიზაციას და კანონებას. ამას დაარქვეს ბრძოლა ბურჟუაზიულ და პატრიარქალურ წყობასთან. 1970-ანი წლების ბო-

ლოს სექსუალური თავისუფლება გადაიქცა ბანალურ რამედ. ქალის სექსუალობა აყვავდა და გაიფურჩხნა. ქალები ბედავენ თავისი სიამოვნების გაცხადებას და უფრო აქტიურობენ ურთიერთობებში. სექსუალურ პრაქტიკათა რეპერტუარი გაფართოვდა. ჩვეულებრივ ამბად იქცა ორალური სექსი და უფრო განშირდა სოლოშია. 1990-ან წლებში მთლად ნორმალურ რამედ არ ქცეულა მაგრამ უფრო ჩვეულებრივი რამე გახდა სადომოზოიზმიც. თვალმისაცემი გახდა ოჯახების ნგრევა. მარტოხელა დედები ზრდინდნენ როგორც წესი ცოცხალი მამის მყოფ ფაქტორად ობოლ ბავ-

სული სექსუალური რევოლუციონერების წინააღმდეგ მობლიზებული იქნა ნეოკონსერვატული მოძრაობა. ფემინისტებმაც კი დაიწყეს ტოტალური უბიწოების ქადაგება...

2000 წელს კალიფორნიაში გადაიღეს დაახლოებით 10 000 პორნოგრაფიული ფილმი. ამ ბიზნესში მუშაობს 20 000 ვინმე, მათ შორის 700 რევოლუციური „ვარსკვლავი“. ყოველწლიურად იკებენ დაახლოებით 53 მილიარდ ევროს. 18 მილიარდს მარტო ვიდეოებისთვის. კიბერსექსი შეადგენს ინტერნეტით ვაჭრობის 25%-ს. პორნოგრაფიას ინტერნეტით მიმტერებულით სამი მეოთხედი კაცია, ერთი მეოთხედი ქალი. სექსუალური ობიექტებად აქციეს დაახლოებით 700 000 მცირეწლოვანი ბავშვი. მათ ყიდიან და ყიდულობენ. აზიაში, აფრიკაში, ლათინურ ამერიკაში და აღმოსავლეთ ევროპაში გაერცვლდა სექსუალური ტურიზმი. მოკლედ, მსოფლიო რევოლუციის ბელადის ლენინური სექსუალური რევოლუციის ქარცეცხლმა მსოფლიო მოიცვა მათ შორის ჩვენი ტანჯული ქვეყანაც. ნიშანდობლივია ის ფაქტიც, რომ სექსუალური რევოლუციის პირ-მშობები და მიმდევრები სწორედ ბოლშევიკებს ლანძღავენ, არადა მათ იღვებენ უზალო გამგრძობლები არიან. სამწუხაროდ ტრადიციებთან, სარწმუნოებასთან ბრძოლის ესტაფეტაც მეძვიდრობით გადადის. მიხეილის ბაბუა მიხეილ სააკაშვილი ოფიციალურად გახლდათ უდემოკრატიო კავშირის თავმჯდომარე და კავშირის სახელით ათას სისხაგაღეს წაიღიოდა. მისი შეილიშვილი კი აღნიშნული სტატუსის გარეშე გზობადა სარწმუნოებას, მისი მითითებით ანგრევდნენ ეკლესიებს, უკანონოდ აკავებდნენ სასულიერო პირებს. რყენიდა და ანადგურებდა ყველაფერს ეროვნულს. მისი წინაპრები და შთამომავლობა სატანური სულით იკვებება დღემდე და თავდაუზოგავად კვებავენ ლუციფერს, ფიზიკურად თუ სულიერად განადგურებული ადამიანების სულით!

მთავარი ზარნაძე 599 52 60 30

საერთო გაზეთი

მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილაძე

გაზეთის გამოცემა შეგიძლიათ
შპს „ალმა-ჯი“-ს მეშვეობით
+995 32 238 26 73; +995 32 238 26 74

იბეჭდება შპს „ასავალ-დასავალის“ სტამბაში.
აგლადის 39. E-mail: asavaliprint@yahoo.com

ISSN 2233-3983

